

KOMITRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 342 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 17 ΙΟΥΛΙΟΥ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

■ Το βούλευμα για τη νέα παραπομπή των Τσιγαρίδα, Αγαπτίου, Κανά, Αθανασάκη, Μ. Καστιμη και του Γιάννη Σερίφη

Καφκική ατμόσφαιρα

■ Ζητούν τη διώξη του Κ. Αβραμίδη, επειδή στο κομπιούτερ του βρέθηκαν τα κείμενα προκηρύξεων της 17N

Ξεπέρασαν
κάθε όριο
προληπτικότητας

ΔΕΝ ΜΑΣΑΜΕ

■ Μούτζα και...

ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ, μη χολοσκάτε που σας την έφερε η ΝΔ, σας έταξε προεκλογικά μετατροπή των συμβάσεών σας σε αιρίστου χρόνου και τώρα εξαρεί τη συντριπτική πλειοψηφία από τη ρύθμιση. Η ΓΣΕΕ είναι εδώ. Σκέφτεται πριν από σας για σας και τα έχει όλα έτοιμα.

Έχει ετοιμάσει γραφείο νομικής υποστήριξης στο οποίο μπορείτε να απευθύνεστε για να μάθετε αν περιλαμβάνεστε στη ρύθμιση Παυλόπουλου ή όχι. Οι εξαρετοί νομικοί που στελεχώνουν αυτό το γραφείο δεν θα περιοριστούν απλά στην ανακοίνωση του «συγνώμη, κοπήκατε», αλλά θα σας πουν και τι νομικές δυνατότητες έχετε από εδώ και πέρα. Αν «σας πταινεί» να κάνετε κάποια δικαστική προσφυγή και πόσο θα σας κοστίσει αυτή η προσφυγή. Διότι τις προσφυγές δεν θα κάνει το νομικό γραφείο της ΓΣΕΕ, αλλά ανεξάρτητα δικηγορικά γραφεία τα οποία ως γνωστόν δεν δουλεύουν για την ψυχή της μάνας τους.

Η νομική μάχη, όμως, δεν θα περιοριστεί στα ελληνικά δικαστήρια. Θα πάει και στα ευρωπαϊκά. Οπως ανακοίνωσε γεμάτος υπερηφάνεια ο Πολυζωγόπουλος, η ΓΣΕΕ θα προσφύγει και στην Κομισιόν και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, στο οποίο θα είναι διάδικος και θα υποστηρίξει την υπόθεση των συμβασιούχων.

Όλα είναι τακτοποιημένα, λοιπόν. Η ΓΣΕΕ και οι νομικές της υπηρεσίες έχουν αναλάβει εργολαβικά την εκπροσώπηση των συμβασιούχων, οι οποίοι δεν χρειάζεται να κάνουν τίποτα. Και προπαντός δεν χρειάζεται να βγουν στο δρόμο. Να διαδηλώσουν, να φωνάξουν, να συγκρουστούν, να κάνουν καταλήψεις δημόσιων κτιρίων και δρόμων, να χαλάσουν τη μάστρα της Ολυμπιάδας. Προπαντός την περίοδο της Ολυμπιάδας δεν χρειάζεται να κάνουν τίποτα το πεζοδρομικό, γιατί θα χαλάσει η διεθνής εικόνα της χώρας μας, που πρέπει να είναι λαμπερή.

Γ' αυτό σας λέμε, αγαπητοί συμβασιούχοι, και έχει μαλλιάσει η γλώσσα μας. Αν θέλετε να πετύχετε τίποτα, ρίχτε δυο ξεγυρισμένες μούτζες στα λαμπόγια της ΓΣΕΕ και βγείτε στο δρόμο. Ολα εκεί κατακτήθηκαν.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Το Σάββατο πήγε η Φάνη και επιθεώρησε τα έργα ενεργειακής Ασφάλειας της Ολυμπιάδας ●●● Και τα βρήκε όλα εντάξει, βεβαίως ●●● Εκανε και τις σχετικές δηλώσεις στο γυαλί φορώντας το πιο λαμπερό της χαμόγελο ●●● Μπρρρ!!! ●●● Τη Δευτέρα βιδίστηκε η μισή Ελλάδα στο σκοτάδι και η είδηση έκανε το γύρο του κόσμου ●●● Φανταστέίτε, δηλαδή, να μην είχε κάνει και την επιθεώρηση η Φάνη ●●● Θέλετε να σπάσουμε πλάκα; ●●● Την ημέρα που δα ανοίξει η αυλαία των Αγώνων ανάψτε όλοι ερκοντίσιον, ηλεκτρικές κουζίνες, δερμοσίφωνες, ό,τι ενεργοβόρο τέλος πάντων υπάρχει σε κάθε σπίτι ●●● Ενα μπλακ όσυτ εκείνη τη σπιγμή θα ήταν ό,τι το καλύτερο ●●● Μιλάμε για διεμάντες ρεζίλικι ολκής ●●● Άλλα και να μην το προσπαθήσουμε, μπορεί να γίνει από μόνο του ●●● Σιγά μην έχουν κάνει όλες τις προβλέψεις όπως πρέπει ●●● Εδώ

δεν μπορούν να μαζέψουν τις πληγές που έχουν ανοίξει σε όλη την Αππική ●●● Γιατί βέβαια οι εργολάβοι δεν διαπινέονται από τίποτα εδνικά αισθήματα ●●● Αυτά είναι μόνο για το πόποlo ●●● Οι εργολάβοι ενδιαφέρονται μόνο για τη μάσα ●●● Είναι ικανοί να σκάβουν ακόμα και στη διάρκεια των Αγώνων, φτάνει να πέσει το παραδάκι ●●● Κι έτσι στα τυφλά που υπογράφονται τώρα οι συμβάσεις, μην το αποκλείετε να συμβεί και αυτό ●●● Διότι στο κράτος επικρατεί ο απόλυτος πανικός ●●● Οποι-

ος προλαβαίνει «τρώει» και υπογράφει συμβάσεις ●●● Από Σεπτέμβρη δα αρχίσει η ημέρασί ●●● Τότε δα κλάψουν μανούλες ●●● «Κουμπαρίες μετά τις ζεϊμπεκίές», έγραφε η «Ελευθεροτύπια» τη Δευτέρα ●●● Απ' ό,τι διαβάσαμε, όμως, αντιρήσεις δεν υπάρχουν ●●● Απλά, μέσα από τις κουμπαρίες του Κωστάκη επιδιώκεται να δικαιωθούν οι ζεϊμπεκίές του Γιωργάκη ●●● Στην Κύπρο τα 'χουν χαμένα με το χαστούκι της Κομισιόν ●●● Αρχισε ήδη η σφαγή μεταξύ των κομμάτων ●●● Ο Παπα-

δόπουλος είναι στριμωγμένος στη γωνία και προσπαθεί να ξεφύγει ●●● Καλός ο εδνικισμός, αλλά όταν μπαίνουν στη μέση τα φράγκα ξεδυμαίνει ●●● Κανένας δεν μπορεί να υπολογίσει πόσο δα κοστίσει η Ολυμπιάδα, δήλωσε ο Καραμανλής ●●● Άλλα να μην είμαστε μιζέροι, να την απολαύσουμε τώρα και μετά κοιτάζουμε το λογαριασμό ●●● Το δέμα είναι πως άλλος γ... κι άλλος πληρώνει ●●● Το άλλο δέμα, το ακόμα μεγαλύτερο, είναι πως αυτοί που δα πληρώσουν δεν το 'χουν πάρει είδηση ●●● Κι έτσι και πάρουμε κάνα μετάλλιο, μπορεί να ξαναδούμε γαλανόλευκους πανηγυρισμούς ●●● Γι' αυτό ας μαζέψουμε λίγο το μυαλουδάκι μας, αδέρφια ●●● Είναι πολλά τα λεφτά και το δικό μας πουγκί άδειο ●●● Τα αίσχη συνεχίζονται στη «δίκη του ΕΛΑ» ●●● Και δυστυχώς οι αντιδράσεις είναι ελάχιστες ●

◆ Με κούριερ έφτασε στα γραφεία μας το DVD «Ο ογώνας των αφανών - Μια παραγωγή της ΓΣΕΕ για την Ολυμπιάδα Αθήνα 2004», σε σενάριο και σκηνοθεσία του Διονύση Γρηγοράτου. Δεν πρόλαβαμε να δούμε το DVD, διαβάσαμε όμως την ανακοίνωση Τύπου της ΓΣΕΕ που το συνδέευε. Εκεί, λοιπόν, διαβάζουμε ότι η ταινία «είναι αφιερωμένη στους χιλιάδες ανώνυμους και "αφρωνείς" εργαζόμενους των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας. Σε όλους εκείνους που πίσω απ' τα φώτα της δημοσιότητας, έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους, όχι πάντα με τις καλύτερες εργασιακές συνθήκες, για να μπορεί η ΠΑΤΡΙΔΑ μας, όχι μόνο να αισθάνεται άλλα και να είναι ΠΕΡΗΦΑΝΗ!». Οι νεκροί και οι σακατεμένοι εργάτες ούτε που αισχέρονται βέβαια. Ούτε το όργιο της υπερεκμετάλλευσης, που σάρωσε κατακτήσεις και δικαιώματα δεκαετιών. Μια σεμνή αναφορά στις «όχι πάντα καλύτερες εργασιακές συνθήκες» έρχεται σαν φρετζές να σκεπάσει το αποκρουστικό

πρόσωπο της πιο αισχρής ταξιδικής συνεργασίας.

◆ Οπως πληροφορηθήκαμε από αναγνώστες, άρχισε ήδη η μεγάλη μπίζνα με τους συμβασιούχους. Καθοδηγούμενοι από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία (από ΓΣΕΕ μέχρι Ομοσπονδίες και Σωματεία) σπεύδουν στα δυο γνωστά εργατολογικά μεγαλογραφεία, για να καταθέσουν προσφυγές. Η ταρίφα έχει ήδη οριστεί: 300 ευρώ το κεφάλι μπροστάντζα και άμα κερδηθεί η υπόθεση μερικοί μισθοί αμοιβή. Βάλτε καμιά διακοσμητική χιλιάδες νομαστάριους με 300 ευρώ το άτομο και θα δείτε τι λιγγιώδες νούμερο μαζεύεται.

◆ Επειδή λέγονται και γράφονται διάφορα για τις πολιτικές ευθύνες που υπάρχουν για την ανάληψη της Ολυμπιάδας και επειδή ο μεν ΣΥΝ καταγγέλλει, ο δε Περισσός ετοιμάζει καμπάνια αντιπληρωφόρησης, όπως λέει, καλό είναι να θυμηθούμε τι ελεγχονταν τα δυο αυτά κόμματα την περίοδο της διεκδίκησης και της ανάληψης. Ο μεν Περισσός, λοιπόν, ουδέποτε αντιτάχθηκε στη διεκδίκηση, αλλά μιλούσε για όρους (ενάντια στην εμπορευματοποίηση και το ντόπινγκ), ο δε ΣΥΝ ήταν αντιθέτος στη διεκδίκηση, αλλά μετά την ανάληψη δήλωσε ότι θα βοηθήσει για να πετύχει η εθνική προσπάθεια. Βεβαίως, κάθε κόμμα έχει δικαίωμα

να διορθώσει τη γραμμή του, αλλά θα πιστεύαμε ότι είναι ειλικρινής η διόρθωση αν βλέπεται τουλάχιστον καμιά αυτοκριτική. Το μόνο που βλέπουμε, λοιπόν, και τότε και τώρα είναι ένα πολιτικάντικο παιχνίδι με μοναδικό σκοπό την αποκόμιση πολιτικής υπεραξίας.

◆ Πήγαν καμιά δεκαπενταριά Ρηγάδες στον Κορυδαλλό για να διαμαρτυρηθούν για τον απαξιωτικό τρόπο με τον οποίο αναφέρ-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα για έναν ιερέα από το να γίνει επαγγελματίας.
Χρυσόδουλος ή Χριστόδουλος

LΙΓΑΝΙ...LΙΓΑΝΙ...LΙΓΑΝΙ...

Η εκδήλωση ενδιαφέροντος από 123.000 νέους και νέες που είχαν υποβάλει αιτήσεις και η συμμετοχή στη διαγωνιστική διαδικασία περίπου 55.000 απ' αυτούς -παρά τη μεγάλη αποχή που αποδίδεται στην απογοήτευση από τον υψηλό ανταγωνισμό αλλά στη συνήθη πρακτική- αναδεικνύει το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας που συστρέψαν τα προηγούμενα χρόνια στην ελληνική κοι-

νωνία οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και το οποίο καλείται να αντιμετωπίσει τώρα ριζικά η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με το φιλόδοξο πρόγραμμα που έχει καταρτίσει το υπουργείο Απασχόλησης.

Ελεύθερος Τύπος
Κανείς δεν μπορεί σήμερα να δώσει ακριβή απάντηση για το κόστος των Ολυμπιακών Αγώνων. Το βέβαιο είναι ότι οι αρχικοί

σχεδιασμοί έχουν σαφώς υπερκεραστεί. Αυτό όμως δε βοηθάει τη στιγμή αυτή. Εκείνο που προέχει είναι να οργανώσουμε επιτυχημένους αγώνες.

K. Καραμανλής

Κραυγή απόγνωσης από το νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», ύστερα από 53 ημέρες απεργίας πείνας, απευθύνει για μ

Ολα θα
κριθού
ν στο
μέτωπ
ο

Πόσο κυριάρχη μπορεί να είναι μια κυβέρνηση όταν, όντας διορισμένη από κατοχικό στρατό, δε μπορεί να ελέγξει ούτε την επικράτεια που υποτίθεται ότι διοικεί; Αυτή είναι η πραγματικότητα για τη νέα “ιρακινή” κυβέρνηση που σύμφωνα με τον πλέον έγκυρο στα θέματα πληροφόρησης, τον δημοσιογράφο του βρετανικού Independent Ρόμπερτ Φισκέχι εχασει τουλάχιστον τέσσερις πόλεις, που ελέγχονται απ' τους αντάρτες, μεταξύ των οποίων η Φαλούτζα, το Ραμάντι και η Σαμάρα, που σύμφωνα με τον Φισκ αποτελούν πλέον “ουσιαστικά αυτόνομες δημοκρατίες”.

Γ' αυτό και οι Κουίσλινγκ εκλιπαρούν για ΝΑΤΟϊκή βοήθεια προκειμένου να εδραιώσουν την έξουσίά τους και να

ουν πήγεςσαν τους και να φανούν ότι έχουν ευρύτερη διεθνή υποστήριξη και δεν στηρίζονται μόνο στα αμερικανοβρετανικά στρατεύματα. Εδώ όμως αρχίζουν τα προβλήματα. Γιατί μπορεί οι ΝΑΤΟϊκοί σύμμαχοι να αποφάσισουν να βοηθήσουν στην εκπαίδευση των ιρακινών μπάτσων στην Ισταμπούλ, όμως η Γαλλία συνεχίζει να αντιτίθεται στην ιδέα ανάπτυξης ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων στην περιοχή και προτείνει η εκπαίδευση να γίνει έξω απ' την ιρακινή επικράτεια, συνεπικουρούμενη απ' τη Γερμανία. Για την ώρα δε φαίνεται να υπάρχει αλλογή στάσης της Γαλλίας σ' αυτό το θέμα. Η αποκατάσταση των διπλωματικών σχέσεων 13 χρόνια μετά δεν σημαίνει αυτόματα πιο ενεργή ανάμιξη της Γαλλίας στο ιρακινό μέτωπο. Για τον απλούστατο λόγο ότι οι Γαλλογερμανοί δε θελουν να χρεωθούν την αμερικανοβρετανική ήττα εμπλεκόμενοι σ' ένα πόλεμο που φαίνεται γαμένος.

Ολα θα κριθούν απ' την
έκβαση της αντίστασης λοι-
πόν, που για την ώρα συνε-
χίζει να κλιμακώνεται.

ΤΙ ΤΑΚ Το πογκρόμ συλλήψεων δεν κάμπτει την

Σε μια προσπάθεια εντυπωσιασμού και επιδειξης δύναμης της νέας "ιρακινής" κυβέρνησης, η ιρακινή αισιονομία εξαπέλυσε την περασμένη Δευτέρα πογκρόμ συλλήψεων σε συνοικία της Βαγδάτης, συλλαμβάνοντας -μετά από συγκρούσεις που κόστισαν τη ζωή σε ένα άτομο- πάνω από 500 άτομα, που τα χαρακτήρισε "εγκληματίες, απαγωγείς και πλιατοκολόγους που είχαν αφεθεί ελεύθεροι απ' τον Σαντάμ την παραμονή της εισβολής των Αμερικάνων στην

Βαγδάτη". Πιστεύουν ότι θα παρουσιαστούν σα μια ισχυρή ανεξάρτητη αρχή απέναντι στον ιρακινό λαό.

Ομως η αντίσταση συνεχίζεται και οι επιθέσεις στην

πράσινη ζώνη της Βαγδάτης, όπου βρίσκεται το αρχηγείο της αμερικανικής δύναμης και η αμερικανική πρεσβεία έχουν καταντήσει πλέον ρουτίνα. Πάνω από 10 νεκροί και 40

τραυματίες ήταν το αποτέλεσμα της έκρηξης πογιδευμένου αυτοκινήτου με 450 κιλά εκρηκτικό έξω απ' την κεντρική είσοδο της πράσινης Ζώνης, την περασμένη Τε-

τάρτη. Ήταν η δεύτερη επίθεση που έγινε στην πράσινη Ζώνη αυτή τη βδομάδα (μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές). Την ίδια μέρα εκτελέστηκε ο κυβερνήτης της Μοσούλης με χειροβομβίδα που πέταξαν στο αυτοκίνητό του οι αντάρτες, ενώ μια μέρα πριν είχε εκτελεστεί ένας άλλος Ιρακινός αξιωματούχος απ' το υπουργείο Βιομηχανίας στη Βαγδάτη. Ισλαμικά πρακτορεία αναφέρουν πολύ περισσότερες επιθέσεις που δε βγαίνουν ποτέ στο φως ήμουσιότητας, όπως η ση σε αμερικανική στρατική βάση κοντά στη Φαζά το περασμένο Σάββατο 33 νεκρούς Αμερικανούς και η ανατίναξη αμερι-

κάνικου τανκ δυτικά της Βα-
γδάτης μια μέρα πριν.
Οπως και να 'χει το πράγ-
μα, όσο κι αν οι κατακτήτες
προσπαθούν να κρύψουν την
πραγματικότητα, η ιρακινή
αντίσταση δε μπορεί να απο-
σιωπηθεί. Οι απώλειες των
κατακτητών ολοένα και αυ-
ξάνονται. Οι νεκροί κατακτη-
τές απ' την αρχή του πολέμου
ξεπέρασαν τους 1000, σύμ-
φωνα με τα στοιχεία του ίδι-
ου του υπουργείου Πολέμου
των ΗΠΑ, 881 απ' τους οποί-
ους είναι Αμερικάνοι, ενώ οι
τραυματίες επίσημα πλέον
αγγίζουν τους 5.500. Στοιχεία
προφρανώς "μαργερέμενά", αν
κρίνουμε κι απ' την ανταπό-
κριση του "United Press
International" (UPI) που απ' τα
μέσα του περασμένου Δεκέμ-
βρη μιλούσε για πάνω από
11.000 τραυματίες, επικα-
λούμενο στοιχεία παρέμενα
απευθείας απ' το αμερικάνι-
κό Πεντάγωνο!

■ Γερμανία

Ανάκαμψη με πήλινα

Με αλαλαγμούς χαράς έγιναν δεκτά από μερίδαι του ευρωπαϊκού Τύπου τα στοιχεία για την πορεία του γερμανικού ΑΕΠ κατά το δεύτερο τρίμηνο του 2004. Η βιομηχανική παραγωγή σημείωσε αύξηση κατά 1,1% σε μηνιαία βάση, έναντι πρόβλεψης για αύξηση 0,4% και διάφοροι οικονομολόγοι άρχισαν να επιδίδονται στο αγαπημένο τους σπορ της παραγωγής σεναρίων οικονομικής ανάκαμψης, αναθεωρώντας προς τα πάνω την πρόβλεψή τους για ολόκληρο το έτος. Μιλούν πλέον για ρυθμό ανάπτυξης 1,8%.

Βέβαια, σχεδόν κάθε χρόνο διαφάνει με αισιόδοξα σενάρια τα οποία στο τέλος διαψεύδονται. Πέρα από αυτό, όμως, είναι αστείο να γίνεται αισιόδοξη πρόβλεψη για ανάπτυξη 1,8% και να βγαίνουν συμπεράσματα του τύπου «ανεβάζει ταχύτητα η απομπή χοντρή της Ευρώπης». Γιατί, βέβαια, το 1,8% είναι ένα αστείο ποσοστό, αν αναλογιστούμε τις τεράστιες καταστροφές που έχει υποστεί ο

παραγωγικός ιστός της Γερμανίας τα τελευταία χρόνια.

Πιο σημαντική, όμως, είναι η πιοιοτική διάσταση αυτής της οικονομικής εξέλιξης. Η πρόβλεψη στηρίζεται σε προσδοκίες για διατήρηση σε σημαντικά επίπεδα των εξαγωγών της Γερμανίας. Γιατί η εσωτερική ζήτηση εξακολουθεί να παραμένει σε άθλια επίπεδα. Και η καταναλωτική και η ακόμα πιο σημαντική παραγωγική ζήτηση. Επί δύο συνεχή χρόνια παρατηρείται απόλυτη πτώση των λιανικών πωλήσεων, που είναι αποτέλεσμα των προγραμμάτων σκληρής λιτότητας που εφαρμόζει η κυβερνηση Σόρντερ.

Ομως, όλα τα στοιχεία και όλες οι προβλέψεις που γίνονται από διεθνή ιδρύματα και ινστιτούτα προβλέπουν οικονομική επιβράδυνση στις ΗΠΑ και την Κίνα, που είναι οι δυο οικονομίες που κατ' εξοχήν τροφοδοτούν τις γερμανικές εξιγωγές. Ετοι, με δεδομένη την πτώση της εσωτερικής ζήτησης, η μείωση της ζήτησης από τις δύο αυτές χώρες

θα πλήξει τις γερμανικές εξαγωγές και κατ' επάκτιαση τη βιομηχανική παραγωγή και το ΑΕΠ. Η ανάκινηψη θα πνιγεί μέσα στους πρόδωρους πανηγυρισμούς των διαμορφωτών της κοινής γνώμης.

Αρκετοί οικονομολόγοι δεν συμμερίζονται αυτόν τον ενθουσιασμό και τον σκεπτικισμό τους τον εκφράζουν δημόσια. Για παράδειγμα, ο Γκέοργκ Κρέμερ της Invesco Asset Management δήλωσε: «Τυχόν προσγείωση της διεθνούς οικονομίας θα έπληγτε τη Γερμανία, καθώς η εγχώρια ζήτηση δεν μπορεί να πάρει τη σκυτάλη από τις εξαγωγές. Εποι, παρά τα καλά χθεσινά στοιχεία (σ.σ. αναφερόταν στα στοιχεία για την αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής το δεύτερο τρίμηνο), δεν αναμένουμε σημαντική επιτάχυνση στους ρυθμούς αύξησης του ΑΕΠ στο τρίτο και τέταρτο τρίμηνο του 2004».

Συγκρίνετε λίγο την απαι-
σιοδοξία αυτών των οικονομ-
λόγων, που αφορά μάλιστα
μια οικονομία σαν τη γερμανί-

άκι, με την αισιοδοξία που σκορπά η κυβέρνηση Καραϊσκανλή, συνεπικουρούμενη ψηφόματα και από τον αντιπολίτευμένο Τύπο (τέτοια αντιπολίτευση πρέπει να τη ζητεύει πολύ ο Μητσοτάκης), ανατίθεται την πορεία του ελληνικού καπιταλισμού από το 2005 και για τα επόμενα χρόνια. Κάθε χρονικό στοιχείο που διατίθεται στην παρούσα παραγράφη, λόγω της ανάπτυξης της τάξης του 4% και του 5%, όταν την ίδια στιγμή κάνουν λόγο για μαζικές χρεοκοπίες κατασκευαστικών επιχειρήσεων που θα βρεθούν υπό την παχιά αγελάδα των διαλυμπτικών έργων, που απο-

ιπζούσαν την τελευταία πε-
ταιτετία. Οταν όλα τα έργα
σποδομής είναι αυτά που στή-
φιξαν τη «μικρή άνοιξη» του
αλληγορικού καπιταλισμού, από
τού αντλείται η αισιοδοξία για
τα επόμενα χρόνια; Επειδή θα
τυνεχιστεί η κατασκευή ενός
δύο οδικών αξόνων στη βό-
ρεια και δυτική Ελλάδα; Ομως,
οι εργολάβοι ελέγχουν τον Τύ-
πο και αβαντάρουν την κυ-
βέρνηση για να πάρουν το λί-
νο φιλέτο που απομένει.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ

μαρχιακών αυτοδιοικήσεων.
Να ένα από τα μεγάλα κα-
τορθώματα της κυβέρνησης
της ΝΔ.

Εκένο που είναι θολό είναι τί έγινε με τις δεσμεύσεις της ΚΥΑ στις πέντε περιφέρειες της χώρας που υπάρχουν οι πέντε περιφερειακές διευθύνσεις του ΕΦΕΤ και που οι έδρες τους είναι οι ολυμπιακές πόλεις. Και είναι θολό γιατί αυτά τα είπε μπερδεμένα η κ. Βασιλειάδου. Την επομένη βδομάδα θα ξεκαθαρίσουμε αυτό το θολό τοπίο.

Με την ΚΥΑ αυτή η κυβέρνηση της ΝΔ κατάφερε να αποδιοργανώσει τελείως το δίδυμη μπαχαλοποιημένο σύστημα ελέγχου τροφίμων στις 3 τουλάχιστον περιφέρειες της χώρας. Ο καθένας μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει αυτό μέσα στο καλοκαίρι. Ας αναλογιστούμε μόνο πόσα γρόφιμα καταστράφηκαν στη διάρκεια του μπλαικ άσου και θα πουλήθουν κανονικότατα στους καταναλωτές.

Αυξάνεται η αίγλη των «τρομοκρατών» στην

Ηβομβιστική επίθεση της περασμένης Κυριακής στο Τελ Αβίβ, με ένα νεκρό και πάνω από 30 τραυματίες, την ευθύνη της οποίας ανελαβαν οι Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ Ακσά (ο Αραφάτ την καταδίκασε σαν προβοκάτσια των Σιωνιστών) απέδειξε για μια ακόμα φορά ότι ούτε οι πολιτικές δολοφονίες που πήραν ρυθμό χιονοστιβάδας τους τελευταίους μήνες, ούτε το τείχος του απαρτχάιντ, ούτε οι καθημερινοί αποκλεισμοί και η μετατροπή της Παλαιστίνης σε ένα απέραντο στρατόπεδο συγκέντρωσης μπορούν να σταματήσουν την αντίσταση ενός λαού που μάχεται για πάνω από μισό αιώνα.

Είναι γεγονός ότι η σιωνιστική βαρβαρότητα κατάφερε σοβαρά πλήγματα στην παλαιστινιακή αντίσταση το

τελευταίο διάστημα. Δεν κατάφερε όμως αυτό που επεδίωκε. Να την εκμηδενίσει και να εξασφαλίσει την πολυπόθητη «ασφάλεια». Γιατί οι δεκάδες δολοφονημένοι αγωνιστές αποκτούν εκαποντάδες διαδόχους στον αγώνα. Αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς, αλλά το παραδέχονται όλοι οι δυτικοί ανταποκριτές που έχουν στοιχειώδη επαφή με την πραγματικότητα στην Παλαιστίνη. Η γραμμή του «διαλόγου» που πρωθύσει ο Αραφάτ έχει καταρρεύσει προ πολλού και οι «τρομοκρατικές» ομάδες έχουν τεράστια αίγλη μέ-

σα στον Παλαιστινιακό λαό. Σε βαθμό που ο πρώην πράκτορας των βρετανικών μυστικών υπηρεσιών Αλαστέρ Κουκ, που σύμφωνα με το BBC συμμετείχε στις δια-

προγματεύσεις για την εκεχειρία που επιτεύχθηκε πριν από ένα χρόνο και στη λήξη των συγκρούσεων στην εκκλησία της Γέννησης στη Βηθλεέμ (τότε που απελάθηκαν

13 Παλαιστίνιοι μαχητές) και της πολιορκίας του αρχηγείου του Αραφάτ, δήλωσε στο ραδιόφωνο του BBC την περασμένη Δευτέρα ότι διαφωνεί με την άποψη ότι ο Αραφάτ και η Παλαιστινιακή Αρχή αντιπροσωπεύουν την πλειοψηφία του παλαιστινιακού λαού.

Σύμφωνα με τον Κουκ, η αυξανόμενη δημοτικότητα των ισλαμικών ομάδων σημαίνει ότι δεν πρέπει να αντιμετωπιστούν απλά ως τρομοκράτες κι ότι οποιαδήποτε ειρηνευτική διαδικασία θα πρέπει να περιλαμβάνει κι αυτές για να μην κατα-

ομάδων σημαίνει ότι δεν πρέπει να αντιμετωπιστούν απλά ως τρομοκράτες κι ότι οποιαδήποτε ειρηνευτική διαδικασία θα πρέπει να περιλαμβάνει κι αυτές για να μην κατα-

λήξει σε αποτυχία. Ο Κουκ παραδέχτηκε την κοινωνική δράση της Χαμάς -με το δίκτυο των σχολείων και νοσοκομείων στα παλαιστινιακά εδάφη- και υποστήριξε ότι χάρη σ' αυτή η Χαμάς κερδίζει συνέχεια έδαφος μέσα στον Παλαιστινιακό λαό. Ο πονηρός Βρετανός πάει πολύ πιο μπροστά απ' το στενοκέφαλο Σαρόν, ζητώντας απ' τους Ευρωπαίους να διαβρώσουν τις ιολαμπίκες ομάδες δίνοντάς τους κάπποιο ρόλο στο μελλοντικό σύστημα εξουσίας της Παλαιστίνης. Ομως, αυτό για την ώρα ακούγεται απλά ως ανέκδοτο καθώς οι Σιωνιστές συνεχίζουν την νοζιστική πολιτική πυγμής στα κατεχόμενα, δολοφονώντας άλλο ένα στέλεχος της Τζιχάντ στη Τζενίν τρεις μέρες μετά την επίθεση στο Τελ Αβίβ.

Ξέμασκαρεύτηκ

Δυναμώνουν οι φωνές κατά του τείχους

«Πρέπει να αποδεχτώ, ότι στους μήνες που πέρασαν, φαίνεται ολοένα και πιο ξεκάθαρα ότι τη στιγμή της εισβολής ο Σαντάμ δεν είχε ετοιμαστούμετα για ανάπτυξη χημικών ή βιολογικών όπλων». Τα λόγια ανήκουν στον Τόνι Μπλερ και περιλαμβάνονταν στο λόγο που έβγαλε στη Βουλή των Κοινοτήτων την περασμένη Τετάρτη, μετά απ' το πόρισμα καταπέλτη της επιτροπής του λόρδου Μπάτλερ (συντοξούχου διευθυντή του Δημοσίου), σύμφωνα με το οποίο το Ιράκ δεν κατείχε κανένα απόθεμα χημικών ή βιολογικών όπλων πριν τον πόλεμο και οι βρετανικές μυστικές υπηρεσίες βασίστηκαν σε αναξιόπιστες και σοβαρά αμφισβητούμενες πηγές για να

καταλήξουν σ' αυτό το συμπέρασμα, αλλά ούτε μπορεί ν' αποδειχτεί οποιαδήποτε σχέση μεταξύ του Ιράκ και της Αλ Κάιντα.

Μετά απ' το ανάλογο πόρισμα της επιτροπής της αμερικανικής Γερουσίας, το έργο «όπλα μαζικής καταστροφής» αποδείχτηκε μια κακόγουστη και κακοστημένη παράσταση την οποία κανείς δεν θα θέλει να θυμάται στο τέλος. Ομως και ο Μπους και ο Μπλερ υπεραμύθηκαν του πολέμου, παρά την κατάρρευση των επιχειρημάτων που πρέβαλαν. Το ξέμασκάρεμα των ιμπεριαλιστών αποδεικνύει ότι το τελευταίο που τους ενδιαφέρει είναι τα προσχήματα για να σχεδιάσουν έναν πόλεμο.

Είχε κλείσει η ύλη του Επροηγούμενου φύλλου της «Κ» όταν λάβαμε την παρακάτω ανακοίνωση σχετικά με το Τείχος που χτίζουν οι Σιωνιστές στην Παλαιστίνη. Την ανακοίνωση υπογράφουν η «Λαϊκή Κεντρική Αντιστασιακή Επιτροπή ενάντια στο Τείχος του Απαρτχάιντ» καθώς και εθνικές και ισλαμικές δυνάμεις στην Ιερουσαλήμ. Την αναδημοσιεύουμε ολόκληρη, συμπληρώνοντας ότι το τείχος των 700 χιλιομέτρων που κατασκευάζουν οι Σιωνιστές για να χωρίσουν τα «ισραηλινά» εδάφη απ' τη Δυτική Οχθη κρίθηκε τελικά παράνομο απ' το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, αλλά οι Σιωνιστές έγραψαν -ως συνήθωσκι αυτή την απόφαση εκεί που δεν πιάνει μελάνι.

«Ιερουσαλήμ, 7 Ιούλιο 2004. Ενόσω ο Παλαιστινιακός μας λαός συνεχίζει τη λαϊκή του εξέγερση ενάντια στο τείχος της προσάρτησης, της απομόνωσης και της επέκτασης, ενόσω ολόκληρος ο κόσμος μαζί με τις δυνάμεις των ακτιβιστών υποστηρίζει τον ογκώνα του λαού μας και την αντίστασή του στην ισραηλινή επίθεση. Ενόσω όλοι περιμένουν τη Χάγη να ανακοινώσει την απόφαση της για το τείχος του απαρτχάιντ, ελπίζοντας ότι αυτό το διεθνές δικαστήριο θα καταδικάσει τελικά και θα αρνηθεί αυτό το τείχος θε-

ωρώντας το παράνομο, εφόσον χτίζεται από μια παράνομη κατοχική αρχή, η κατοχή παλεύει ενάντια στο χρόνο για να εδραιώσει το τείχος και να το επιβάλει σαν μια πραγματικότητα, σπασταλώντας πόρους και μετατρέποντας πόλεις, χωριά και προσφυγικά στρατόπεδα σε εκτεταμένα στρατόπεδα συγκεντρωσης για τον Παλαιστινιακό λαό.

Η Λαϊκή Κεντρική Αντιστασιακή Επιτροπή ενάντια στο Τείχος του Απαρτχάιντ και οι Εθνικές και ισλαμικές δυνάμεις στην Ιερουσαλήμ χαιρετίζουν το κουράγιο του λαού μας και την ηρωική του αντίσταση εκεί που χτίζεται το τείχος, εκφράζουν τη συμπαράστασή τους στην ιερουσαλήμ και την αλληλεγγύη της στην παρατρική προσωπικότητας που βρίσκονται σε απεργία πείνας στη σκηνή της Μπαρίντ.

- Να ανακοινωθεί γενική απεργία στο εμπόριο την Πέμπτη 8 Ιούλη, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την κατασκευή του τείχους του απαρτχάιντ και για αλληλεγγύη στις παρατρικές προσωπικότητες που βρίσκονται σε απεργία πείνας στη σκηνή της Μπαρίντ.

- Η επιτροπή καλεί τον πληθυσμό να αναλάβει δράσεις

όσους κατοικούν στις γύρω περιοχές να προσχωρήσουν στην προσευχή.

- Προσκαλεί τον πληθυσμό σε όλες τις περιοχές να στήσει σκηνές για να ενεργοποιήσει τη λαϊκή αντίσταση ενάντια στο ρατσιστικό διαχωριστικό τείχος και να δηλώσει την θέλησή του να αντισταθεί με κάθε μέσο ενάντια σ' αυτό το τείχος.

- Η επιτροπή καλεί όλο το λαό σε κάθε περιοχή και όλα τα εθνικά ιδρύματα να υποστηρίζουν τους απεργούς πείνας, να έρθουν και να επισκεφτούν τις σκηνές στη Μπαρίντ και όλες τις άλλες που θα στηθούν και να επιβεβαιώσουν την ενότητα του λαού μας και την αλληλεγγύη του ενάντια στο τείχος.

- Η επιτροπή καλεί τον πληθυσμό να αναλάβει δράσεις για να υπερασπιστεί την αραβική ακεραιότητα της Ιερουσαλήμ και ζητά απ' τους αδελφούς στην Παλαιστινιακή Εθνική Αρχή να αναδείξουν σε προτεραιότητα της παλαιστινιακής κυβέρνησης την αντίσταση κατά του τείχους και να εξασφαλίσουν όλα τα πολιτικά και ενημερωτικά μέσα κι ότι θα μπορούσε να βοηθήσει την ικανότητα του λαού μας να συνεχίσει τον αγώνα του κατά του τείχους του απαρτχάιντ.

Μαζί και ενωμένοι ενάντια στο τείχος μέχρι να πέσει!»

Σφαγή θα γίνει στις δημόσιες υπηρεσίες της Βρετανίας, ανακοίνωσε το συνδικάτο των Δημόσιων και Εμπορικών Υπηρεσιών, αν εφαρμοστεί η ανακοίνωση του υπουργείου Εσωτερικών της Βρετανίας Γκρόντον Μπράουν για απόλυτις 104.000 εργαζομένων απ' το Δημόσιο Τομέα. Ο Μπράουν δήλωσε κυνικότατα ότι οι απολύτεις θα πρωχήσουν ακόμα κι αν συνα-

Θερμό καλοκαίρι

Θερμό καλοκαίρι. Συγκρίνεται με αυτό της τρομούστερίας. Τότε που όλα (;) τα σκιαζε η φωβέρα και τα πλάκωνε προφιλιά. Τούτο είναι το καλοκαίρι των ανατροπών, των εκπλήξεων, των αντιφάσεων, των ελπίδων και των απογοπεύσεων. Και φυσικά της τρομούστερίας.

Απ' όλα έχει ο μπαχές. Πανζουρλισμό για το ποδόσφαιρο, μπλακ άουτ, κατασκευαστικές που δηλώνουν από τώρα ότι θα πτωχεύσουν μετά την Ολυμπιάδα, σοσιαλιστική ανασυγκρότηση του ΠΑΣΟΚ στις Σπέτσες κ.λπ. Και φυσικά τρομούστερία. Με νέα παραπομπή του Σερίφη και των πέντε που δικάζονται στο 2ο έκτακτο στρατοδικείο.

Μόνο που τώρα δεν παίζουν μόνοι τους στο γήπεδο. Λένε ότι είμαστε λίγοι αυτοί που εναντιωνόμαστε. Ας γίνουμε πολλοί λοιπόν. Ποιος μας εμποδίζει; Ο εθνικισμός (είναι πράγματι εθνικισμός;) των εκατομμυρίων που πανηγυρίζουν, ο εθνικισμός (;) των περισσότερων από αυτούς, των δικών μας δηλαδή, που αν δεν ήταν η Πορτογαλία θα έψαχναν για λίγο χρήμα, ζωντανό ή πλαστικό, για να κάνουν 2, 3 ή 5 μέρες διακοπές;

Η αντιφατικότητα στη συνείδησή τους; Η ομφαλοσκόπησή τους; Η λογική του μικρότερου κακού, που δικαιολογεί τις υποχωρήσεις τους και θεοποιεί τις μικροεπιτυχίες;

Πόσες από τις «αδυναμίες» τους δεν είναι και δικές μας αδυναμίες, πόσες από τις θεοποιημένες μικροχαρές τους δεν είναι και δικές μας μικροχαρές (δεν έχει καμία σημασία αν δεν ταυτίζονται απόλυτα). Πόσες φορές τις μεθόδους και τις λογικές αυτές δεν τις χρησιμοποιήσαμε για να τεκμηριώσουμε ή να δικαιολογήσουμε όχι απλά τις προσωπικές μας επιλογές, αλλά τις πολιτικές μας επιλογές;

Γι' αυτό η οποιαδήποτε συζήτηση, η οποιαδήποτε αντιπαράθεση, η οποιαδήποτε ανάλυση έχει αξία όταν γίνεται για τη δράση, όταν γίνεται για να γίνουμε πολύ περισσότεροι. Προϋπόθεση όμως είναι να μη συζητάμε κυρίως ή αποκλειστικώς μεταξύ μας. Άλλα κυρίως με αυτούς που θέλουμε να κερδίσουμε.

Οι αρχαίοι φιλόσοφοι συζητούσαν νύχτες επί νυχτών, αλλά συζητούσαν ξαπλωμένοι. Αρχαιότατο είδος ο καναπές. Εμείς όμως που θέλουμε να αλλάξουμε τον κόσμο χρειάζεται να συζητάμε «όρθιοι» μαζί του. Να συζητάμε μέσα στη δράση που λένε. Ή δεν είναι έτσι;

Πέρα από τη δράση, όμως, τούτη η περίοδος απαιτεί και κάτι ακόμα. Απαιτεί ψυχραιμία και αγωνιστικό πνεύμα. Γιατί ένας από τους στόχους της εξουσίας είναι η κατατρομοκράτηση όλων όσων σποκώνουν το ανάστημά τους και αντιστέκονται στην τρομούστερία. Το σκάνδαλο της νέας δίωξης κατά του Κ. Αβραμίδη, που ήδη προκαλεί αντιθέσεις και μέσα στους δικαστικούς μηχανισμούς, είναι κομμάτι αυτής της προσπάθειας κατατρομοκράτησης. Ας σταθούμε αλλολέγγυοι στο σύντροφο που διώκεται, χωρίς ούτε στιγμή να δείξουμε ότι μας έχουν φοβίσει, ότι διακατεχόμαστε από πανικό. Γιατί ο πανικός είναι κακός σύμβουλος.

KONTRA

ΗΘΙΚΗ ΑΥΤΟΥΡΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΤΠ. ΑΠΗΓΓΕΙΛΕ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

■ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

Μην ακούτε αυτούς που λένε ότι στο ΠΑΣΟΚ μαίνεται ο πόλεμος Γιωργάκη - βαρόνων. Ολα αυτά αποτελούν διαδόσεις εκείνων που δέλουν το κακό του κινήματος. Να, δείτε πόσο ωραία τα είπε η Βάσω σε συνέντευξή της στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία»:

1. «Τα πρωταθλήματα, όπως και οι εκλογές, κερδίζονται ή χάνονται από τις ομάδες και όχι από τα πρόσωπα».

2. «Δεν αποσκοπώ σε κατ' απονομήν αξιώματα και ρόλους».

3. «Οι πολιτικοί έχουν ένα προνόμιο, που ταυτόχρονα είναι και βάσανο, αν δέλετε: Κριτής είναι ο λαός και όχι οι κομματικές ηγεσίες».

Κατόπιν όλων των παραπάνω, μόνο κακόβουλοι δια μπορούσαν να χαρακτηρίσουν τη Βασσούλα... αντιγετική. Η γυναίκα πάλλεται από αγάπη για τη νέα ηγεσία. Τόσο που δια ήθελε να σφίξει στην αγκαλιά της τον Γιωργάκη. Να τον σφίξει... να τον σφίξει... μέχρι να σκάσει...

■ ΠΑΛΙΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Κάθε άλλο παρά ως «τρομοκρατόφιλος» [χρησιμοποιούμε τον αφδάστου κάλλους νεολογισμό που εισήγαγε η πρόσδορος του δεύτερου έκτακτου τρομοδικείου του Κορυδαλλού Ελ Μπρίλη] δια μπορούσε να χαρακτηρίσει ο Περικλής Κοροβέσης. Γι' αυτό και αντιγράφουμε κάποιες παλιές αλήθειες, που υπενθυμίζει σε άρδο του στην «Ελευθεροτυπία» (12.7.04).

«Ο Τσιγαρίδας είχε αποχωρήσει από την οργάνωση το 1989. Δηλαδή, περίπου 15 χρόνια πριν από τη δίκη του. Πριν από αυτόν είχε αποχωρήσει ο σύνδεσμός του. Και για όσους ξέρουν να διαβάζουν ανάμεσα από τις γραμμές, σημαίνει πως αυτή η οργάνωση άρχισε να μπαίνει σε μια πορεία αποσύνδεσης, για να φτάσει στο τέλος της το 1995 και να αυτοδιαλυθεί. Και η αυτοδιάλυση μιας αριστερής οργάνωσης σημαίνει πάντα πως συνειδητοποιεί μια αδιέξοδη πολιτική.

Αλλά υπάρχει μια πάγια αρχή από καταβολής Αριστεράς. Παίρνουμε την πολιτική ευδύνη των πράξεων μας, ασχέτως του σωστού ή του λάδους, και χρησιμοποιούμε το δικαστήριο ως βήμα για τη διάσωση των ιδεών μας. Πράγμα που σημαίνει

όπι, αν κάποιος υποστηρίζει πως είναι αδώνος και ανήκει στην Αριστερά και την ιστορία της, έχει ειδική βαρύτητα. Ουδείς συνεπής αριστερός - συμφωνούμε ή διαφωνούμε μαζί του, δεν έχει καμιά σημασία εδώ - δεν αρνείται το έργο της ζωής του. Το υποστηρίζει και δέτει τον εαυτό του στην κρίση του λαού, που υποτίθεται γι' αυτόν πάλεψε [δεν είναι πάντα έτσι].

■ ΚΟΥΚΟΥΛΩΜΑ

«Μελέτες ελλιπείς και ανεφάρμοστες, έργα που αποφασίστηκαν την τελευταία στιγμή, βιαστικές επιλογές, δημοπρατήσεις με λάδος τρόπο. [...] Όλες οι ασθενείες που μαστίζουν το σύστημα κατασκευής των δημοσίων έργων στη χώρα μας έπληξαν και τα ολυμπιακά έργα με το γνωστό αποτέλεσμα: Σημαντική επιβάρυνση του κόστους, το οποίο δια κληδούν να πληρώσουν οι φορολογούμενοι. Πρόκειται ασφαλώς για το χρονικό ενός προαναγγελδέντος εγκλήματος».

Τα παραπάνω γράφτηκαν στα «Νέα» την περασμένη Τρίτη. Και κατέληγαν στο «διά ταύτα» να γίνει μετά το τέλος της Ολυμπιάδας συζήτηση σε επίπεδο αρχηγών στη Βουλή τόσο για τα δετικά όσο

και για τα αρνητικά και «να αποδούσι τα του Καίσαρος των Καίσαριν». Δεν ξέρουμε αν διείνει την απόφαση της Χάρης και συνέχισε να χτίζει το τείχος. Και ουδείς πρόκειται να του ζητήσει λογαριασμό. Ούτε την ηγεσία του να σύρουν σε

■ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ

Το διεθνές δικαστήριο της Χάρης αποφάσισε ότι το τείχος που χτίζει το Ισραήλ στη Δυτική Όχθη είναι παράνομο και διέταξε την κατεδάφισή του. Οπως ήταν αναμενόμενο, το Ισραήλ έγραψε εκεί που δεν παίρνει μελάνι την απόφαση της Χάρης και συνέχισε να χτίζει το τείχος. Και ουδείς πρόκειται να του ζητήσει λογαριασμό. Ούτε την ηγεσία του να σύρουν σε

ακούμε τις κραυγές περί υπεράσπισης των ανδρών που δικαιωμάτων καμιά φορά παγιδεύομαστε και μπαίνουμε σε κουβέντα για το αν είναι έτοι ή αλλιώς. Το διεθνές δίκαιο είναι ένα όπλο του ιμπεριαλισμού για να επιβάλλει τη δέληση του. Γι' αυτό και εφαρμόζεται επιλεκτικά. Η επιλεκτικότητα στην εφαρμογή επιβάλλεται από την επιλεκτικότητα των συμφερόντων.

μας έπεφτε λόγος, αν ο ίδιος δεν τον έκανε δέμα για ραδιοτηλεοπτικά και έντυπα κουτσομπολιά, όμως για το χρήμα μας πέφτει και μας παραπέφτει και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Αν ο κύριος Ακης ήδελε να παντρευτεί ιδιωτικώς, τότε κανείς δεν θα το έπαιρνε είδηση [ειδικά όταν ο γάμος τελέστηκε στο εξωτερικό]. Φρόντισε, όμως, να φωνάζει τα κανάλια και τους φωτορεπόρτερ, που έστησαν απευθείας συνδέσεις με την ορθόδοξη μητρόπολη του Παρισιού. Κι ύστερα, πήγε και έδωσε δεξιωση στο ακριβότερο ξενοδοχείο του Παρισιού «εις ανάμνησιν του Μάη του '68», όπως δήλωσε δραστήρια ο κολλητός του καθηγητής Κ. Βεργόπουλος. Ε, τόσα χρόνια στην εξουσία γέμισε το πουνκί. Να μην κάνει και ο Ακης στα γεράματα ένα γκλαμουράτο γάμο, σε απευθείας σύνδεση με τον Alter και την Espresso;

■ Εισαγωγικά ντροπής;

Διαβάσαμε στο «Πριν» μια μικρή [ελάχιστη] αναφορά στην «κατάδεση απόψεων, κατάδεση ψυχής» και όχι απολογία του Χρήστου Τσιγαρίδα στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού και είδαμε να μπαίνουν εντός εισαγωγικών οι εξής λέξεις, προφανώς για να υποδηλωθεί η αντίδεση του αρδρογράφου στο νόημα που έδωσε ο Τσιγαρίδας σ' αυτές τις λέξεις: «επαναστατική» [διαδρομή του ΕΛΑ], [οργάνωση και ανάπτυξη] [«των επαναστατικών δυνάμεων»], «επαναστατική» [βία], [προώθηση των ταξικών] «συγκρούσεων». Είναι τα εισαγωγικά της ντροπής. Αυτά που μπαίνουν για να βγάλουν τη συγκριμένη εφημερίδα από τη δυσκολία να τοποθετηθεί [και] έναντι του ΕΛΑ. Να πει στους αναγνώστες της τί ήταν τελικά ο ΕΛΑ, μια επαναστατική δύναμη [με την οποία μπορεί να έχει όσες διαφωνίες ιδεολογίας, πολιτικής τακτικής κ.λπ. δέλει] ή μια δύναμη που «έπαιζε το παιχνίδι της αντίδρασης», όπως έλεγε και λέει τόσα χρόνια ο Περισσός, η μήτρα του «Πριν».

■ Μαυρογιαλούροι

Διάλογος χαρακτηριστικός ανάμεσα σε δημοσιογράφο και τον υπουργό Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφη, όταν ο τελευταίος ανακοίνωσε την κυβερνητική απόφαση για τη ρύθμιση των εκκρεμών φορολογικών υποδέσεων με ένα εφάπαξ χαράτσι:

Δημοσιογράφος: Κύριε υπουργέ, όταν στο παρελόν ο πρακτοχός σας κ. Χριστοδουλάκης είχε εφαρμόσει κι αυτός δύο φορές νομίζω την περαίωση, εσείς από την αξιωματική αντιπολίτευση τον είχατε επικρίνει λέγοντας, αν δυμάμαι, χαρακτηριστικά, ότι πρόκειται για κεφαλικό φόρο που επιβάλλεται στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στους ελεύθερους επαγγελματίες, για χαράτσι κλπ. Εσείς τώρα επανέρχεστε με το πρώτο νομοδέτημα στην ουσία και επαναφέρετε μια τέτοια ρύθμιση. Ποια είναι η ανάγκη που σας εξάδησε να κάνετε αυτό το πράγμα;

Υπουργός: Θεωρούμε ότι γίνεται μια καινούργια αρχή στο φορολογικό σύστημα. Θα πάμε σε ένα σύστημα που δα έχει μια εντελώς διαφορετική φιλοσοφία αναφορικά με τους ελέγχους και δίνουμε τη δυνατότητα στους φορολογούμενους, όποιος δέλει, να έρθουν να κλείσουν με αυτόν τον αυτόματο τρόπο τις υποδέσεις οι οποίες εκκρεμούν. Δεν υπάρχει τίποτα παραπάνω και τίποτα λιγότερο από αυτό.

Δημοσιογράφος: Το ίδιο ισχυρίζοταν και ο πρακτοχός σας, δεν έλεγε κάτι διαφορετικό.

Υπουργός: Εγώ δεν σχολιάζω αυτή τη στιγμή κανέναν πρακτοχό μου.

Σωστά! Οσο ήταν στην αντιπολίτευση τους έσερνε τα εξ αμάξης, τώρα που έγινε κυβέρνηση δεν τους σχολιάζει, γιατί δα ήταν σαν να σχολίαζε τον εαυτό του, αφού κάνει ακριβώς τα ίδια. Άλλα, ρε Αλογοσκούφη, βρες και κάναν έξυπνο τρόπο να αποφεύγεις τις δύσκολες ερωτήσεις. Μη γίνεσαι ρόμπα.

■ Επιλεκτική ευαισθησία

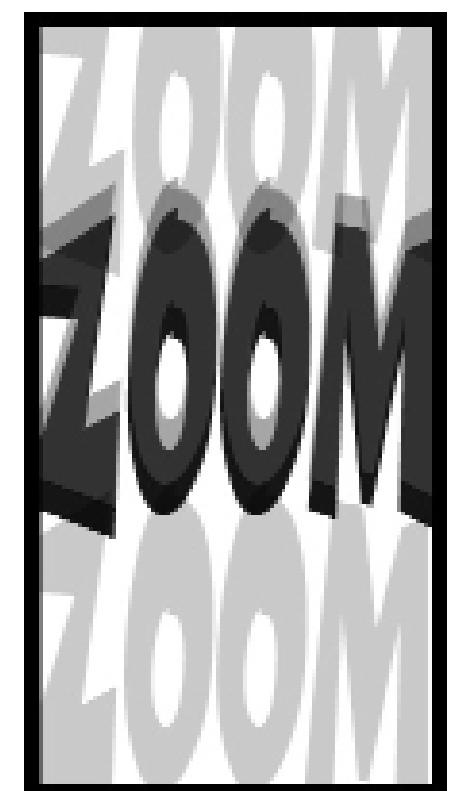
Διαμαρτυρία οργάνωσαν την Πέμπτη έξω από τη δικαστική αίδιουσα του Κορυδαλλού Ρηγάδες «από τα παλιά», για να διαμαρτυρηθούν για την απαξίωση της αντιδικτατορικής δράσης του «Ρήγα», που επιχείρησε ο εισαγγελέας Πατοής. Δεν λέμε πως έχουν άδικο [άλλωστε, τη στάση του εισαγγελέα τη στηλιτεύσαμε και εμείς στο ρεπορτάζ μας από τη δίκη], αλλά έχουμε μια απορία, πολιτικής φύσης. Αφού παρακολουθούν τη δίκη από τα δημοσιεύματα του Τύπου, δεν βρήκαν κάτι που να τους ευαισθητοποιήσει μισό χρόνο τώρα; Τόσα πράγματα έχουν στηλιτεύσει οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροί τους, τόσες αυθαιρεσίες και παρανομίες έχει καταγράψει ο Τύπος, τίποτα απ' αυτά δεν τους ευαισθητοποίησε, ώστε να οργανώσουν μια εκδήλωση πολιτικής διαμαρτυρίας; Τελικά, η υστεροφημία μιας οργάνωσης είναι το πιο σημαντικό;

Nα του πω σε ποια φάση βρίσκεται σήμερα το αυθόρυμητο κίνημα των μαζών, με κάλεσε προημέρων ο Γιώργος Σταματόπουλος. Αναφερόμενος σε άρθρο της στήλης πριν μερικές εβδομάδες, έγραψε:

«Γράφοντας για την πολιτική πρόταση της "Αυτονομίας", ο Πέτρος Γιώτης σημειώνει ότι αυτή ευδοκμεί εκεί που το αυθόρυμητο κίνημα των μαζών βρίσκεται σε φάση ανθησης, όταν ομως το αυθόρυμητο κίνημα των μαζών πέφτει, τότε η πρόταση αυτή δείχνει τα όρια της και οι φορείς της μπαίνουν αναπόφευκτα σε διαδικασία κρίσης. Θα ήθελα να μου πει σε ποια φάση βρίσκεται σήμερα το αυθόρυμητο κίνημα των μαζών. Γιατί από τη μία έχουμε πλήρη αδράνεια σε ό,τι αφορά τη δίκη, τα ατομικά δικαιώματα και την ψήφιση των τρομονόμων και από την άλλη βλέπουμε εκατοντάδες χιλιάδες να διαδηλώνουν στα αντιπολεμικά συλλαλητήρια»

(Ελευθεροτυπία, 12.7.04).

Σκέψεις για το συνειδητό και το

στατική συνειδηση, η συνειδηση της επαναστατικής ανατροπής, δεν αναπτύσσεται μεσα στο αυθόρυμητο κίνημα αυτοφυώς, αλλά μπορεί να έρθει ως αποτέλεσμα «έξωθεν παρέμβαση». Ως αποτέλεσμα της δράσης των πρωτοπόρων εκπροσώπων της τάξης που αποτελεί το επαναστατικό υποκείμενο, οι οποίοι συγκροτούν σε κάθε εποχή -και ανεξάρτητα από τον τρόπο συγκρότησή τους- το συνειδητό στοιχείο του κινήματος. Μιλώ, δηλαδή, για την ανάγκη να οργανωθεί πολιτικά το επαναστατικό υποκείμενο, για να μπορέσει να φέρει σε πέρας την ιστορική του αποστολή.

Βλέποντας τα πρόγματα υπό το θεωρητικό πρίσμα που εν συντομίᾳ περιέγραψα παραπάνω, θα έλεγα πως σήμερα βρισκόμαστε σε μια φάση πτώσης του αυθόρυμητου κινήματος των μαζών, υποχρήσης της ίδιας της συνειδησης της συλλογικότητας (ακόμα και στις πιο εμβρύωδες μορφές της) και κυριαρχίας ατομικιστικών λύσεων, σε μικρή και μεγάλη κλίμακα. Το ίδιο αδύνατο -απ' όλες τις απόψεις- είναι και το συνειδητό στοιχείο του κινήματος.

Και οι μεγάλες αντιπολεμικές διαδηλώσεις, που αναφέρει ο Σταματόπουλος; Μήπως ήταν μαγική εικόνα; Οχι βέβαια. Αντίθετα, θα έλεγα ότι αποτελούν ζωντανή απόδειξη των αντιράσεων του σημερινού κινήματος. Αντιφάσεων που αφορούν και το ποιοτικό του περιεχόμενο και τη διάρκειά του.

Πρέπει να πω κατ' αρχάς, ότι συμμερίζομαι την αγωνία του Γιώργου, αλλά και την οργή, που είναι διάχυτη στο συγκεκριμένο άφρο του, για την κοινωνική πραγματικότητα που βιώνουμε. Οργή που αποδίδεται χαρακτηριστικά με τα παρακάτω λόγια: «Δικαστές και ένστρολοι διατράνωνούν στην είναι οι νικητές, οι κυριαρχούν. Διανόση, συνδικάτα και Αριστερά στωπούν».

Πρέπει ακόμα να σημειώσω ότι το σημείωμά μου αφορούσε άλλο θέμα, όμως η αναφορά σε ανόδο και πτώση του αυθόρυμητου κινήματος «κέντρισε» τον Γ.

Σταματόπουλο και τη μετέτρεψε σε αυτοτελές ζήτημα. Ουδέν το μεμπτόν σ' αυτό και σπεύδω να ανταποκριθώ στην πρόσκλησή του. Σύντομα και αφορούσε τη θέμα είναι τεράστιο και ο χώρος της στήλης δεν επαρκεί.

Το πρώτο που πρέπει να σημειώσω είναι ότι αυτό που ορίζουμε ως αυθόρυμητο κίνημα των μαζών χαρακτηρίζεται από αντιφάσεις. Αυτό το χαρακτηριστικό είναι μόνιμο, είτε μιλάμε για φάση ανόδου είτε για φάση πτώσης. Αυτές οι αντιφάσεις είναι, θα έλεγα, το βασικότερο χαρακτηριστικό ενός αυθόρυμητου κινήματος, ενός κινήματος δηλαδή που κυριαρχείται από την αστική ιδεολογία, που σημαίνει ότι δεν βγαίνει έξω από τα όρια του συστήματος. Κατά την άποψή μου, πρέπει αυτές οι αντιφάσεις να διερευνούνται και να εντοπίζονται, για να αποκτήσουν νόημα (που δεν ταυτίζεται πάντοτε με την άμεση αποτελεσματικότητα) η παρέμβαση του συνειδητού στοιχείου σ' αυτό το κίνημα.

Το δεύτερο που πρέπει να σημειώσω είναι ότι στη δίκη μου αντίληψη, στο δικό μου τρόπο σκέψης, κεντρική θέση κατέχει η μαρξιστική άποψη ότι η επανα-

που τη βιώνουμε ιδιαίτερα δραματικά την τελευταία διετία, το αυθόρυμητο κίνημα των μαζών δεν έδειξε καμιά ανταπόκριση. Δεν θα μπορούσαμε να περιμένουμε τίποτα περισσότερο στις δεδομένες συνθήκες και ειδικά όταν το μεγαλύτερο κομμάτι της Αριστεράς -όχι μόνο της καθεστωτικής αλλά και της οινού εαντικαθεστωτικής- προσ

■ Το βούλευμα για τη νέα παραπομπή των Τσιγαρίδα, Αγαπίου, Κανά, Αθανασάκη, Μ. Κασίμη και του Γιάννη Σερίφη

Καφκική ατμόσφαιρα

Υπάρχει νομικός κόσμος; Υπάρχει ο νομικός πολιτισμός για τον οποίο τόσοι κόππονται; Υπάρχει προοδευτική διανόηση που να ενδιαφέρεται για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών; Υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις που να ενδιαφέρονται και να παρεμβαίνουν για την προστασία αυτής της ίδιας της αστικής νομότητας;

Κάποτε τα ερωτήματα αυτά είχαν αυτονόητες απαντήσεις. Σήμερα, όμως, στην εποχή του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», τα ερωτήματα που θέσαμε στην αρχή όχι μόνο δεν έχουν αυτονόητες απαντήσεις, αλλά έχουν κατανήσει ρητορικά.

Αν υπήρχε νομικός κόσμος, αν υπήρχε αστικός νομικός πολιτισμός, αν υπήρχε προοδευτική διανόηση, αν υπήρχαν πολιτικές δυνάμεις που ενδιαφέρονται για την τήρηση της αστικής νομότητας, θα έπρεπε να είχαν ήδη ξεσηκωθεί ενάντια στο νέο πολιτικοδικαστικό σκάνδαλο που φέρει το όνομα «Βούλευμα 1714/2004 του Συμβούλιου Εφετών Αθηνών». Γιατί ειδικά με αυτό το βούλευμα ξεπερνιέται κάθε προηγούμενο. Ο πολίτης που έχει επιλεγεί ως στόχος μετατρέπεται σε άθυρμα μηχανισμών που δρουν όχι με βάση την αστική νομιμότητα, αλλά με βάση τις πολιτικές επιταγές της «αντιτρομοκρατικής» συγκυρίας. Ο ασκός του Αιδούλου έχει ανοίξει και οι άνεμοι της αυθαιρεσίας, της εκδικητικότητας, της ανεξέλεγκτης καταστολής φυσάνε ορμητικά και παρασύρουν στο δάβα τους αυτό για το οποίο πολλοί καμφαρώνουν: τον αστικό νομικό πολιτισμό.

Η δική μας άποψη είναι καθαρή: μόνο ο ελληνικός λαός μπορεί να ξανακλείσει αυτούς τους καταστροφικούς ανέμους στον ασκό. Και είναι δυστυχώς πολλοί λίγοι αυτοί που δίνουν τον τίμιο αγώνα της ενημέρωσης και της κινητοποίησης του λαού. Με την πολυχρωμία και την ποικιλομορφία τους, με τις καθυστερήσεις και τις αντιφάσεις τους, αλλά με ανιδιοτελεία και διάθεση κοινωνικής προσφοράς. Θα θέλαμε, όμως, σ' αυτόν τον αγώνα να δούμε όχι κατ' ανάγκη δίπλα μας, αλλά σε παραλληλες πορείες- προοδευτικούς διανοούμενους και καλλιτέχνες, εξέχοντες νομικούς, πολιτικά στελέχη του αστικού φιλελευθερισμού. Πλην ελάχιστων φωτεινών εξαιρέσεων, όμως,

πλειοψηφία συντάσσεται πίσω από τη ντροπιαστική φράση του Ν. Κωνσταντόπουλου: «Να αφήσουμε απερίσπαστη την ελληνική δικαιούση να πράξει το καθήκον της!»

Να ήταν, όμως, μόνο ο κόσμος του αστικού φιλελευθερισμού! Εδώ από το αυτόν τον άνισο ογώνα είναι το μεγαλύτερο κομμάτι της Αριστεράς που τοποθετεί τον εαυτό του «εκτός των τεχνών» και αυτοπροσδιορίζεται με διάφορα ηχηρά επίθετα (επαναστατική, ριζοσπαστική, αντικαθεστωτική κ.λπ.). Δεν την έχουμε δει στο δρόμο για στοιχειώδη δημοκρατικά αιτήματα, όπως για παράδειγμα η κατάργηση των ειδικών (εξοντωτικών) συνθηκών κράτησης των πολιτικών κρατούμενων, που είναι ευθέως παράνομες. Να ελπίσουμε ότι θα τη δούμε τώρα; Η ελπίδα δεν κοστίζει τίποτα, αλλά στην πολιτική δεν μπορούμε να πορευόμαστε με ελπίδες. Η πολιτική είναι μια κακή εξοχήν πρακτική υπόθεση.

Ιδιού, λοιπόν, η ελληνική δικαιούσηνη πράττουσα απερίσπαστη το καθήκον της. Παραπέμπεται σε νέα δίκη τους Χρ. Τσιγαρίδα, Κ. Αγαπίου, Αγγ. Κανά, Ειρ. Αθανασάκη και Μ. Κασίμη και τους βάζει για συντροφιά τον «πασπαρτού της τρομοκρατίας» Γιάννη Σερίφη. Μελετήσαμε εξαντλητικά το νέο βούλευμα. Συζητήσαμε με νομικούς, αλλά προτιμόμας να αποφύγουμε την αυστηρά νομική προσέγγισή του. Θέλουμε να μιλήσουμε απλά, με βάση την κοινή λογική, για να μπορεί όποιος διαβάσει τα όσα θα εκτεθούν παρακάτω να βγάλει αβίαστα τα συμπεράσματά του και να πάρει τις αποφάσεις του, να καταλήξει στο δικό του «διά ταύτα».

1. Διεξάγεται ήδη μια δίκη για

1. την υπόθεση του ΕΛΑ με κατηγορούμενους τους Τσιγαρίδα, Αγαπίου, Κανά, Αθανασάκη, Κασίμη. Μια δίκη η οποία δεν έπρεπε ποτέ να διεξαχτεί, αν η νομότητη τηρούντων. Γιατί το μόνο αδίκημα που θα μπορούσε να αποδοθεί στους τέσσερις πρώτους κατηγορούμενους είναι αυτό της συμμετοχής στον ΕΛΑ (δεχόμαστε για τις ανάγκες της συζήτησης ότι οι δικαιοστικές αρχές δεν έπρεπε να κρίνουν ως αναξιόπιστη την Κυριακίδου). Ομως ο ΕΛΑ έχει σταματήσει τη δράση του το 1995 και αυτό δεν το λέμε εμείς, αλλά το έχει πιστοποιήσει με εκθέσεις της η ίδια η Αντιτρομοκρατική. Επομένως, οι δικαιοστικές αρχές θα έπρεπε να κρίνουν ότι το συγκεκριμένο αδικηματικό ποσό έχει παραγραφεί και να μην παραπέμψουν κανέναν.

Ομως, όχι μόνο τους παρέπεμψαν, αλλά τους φόρτωσαν και το σύνολο των κατηγοριών

για όλες τις ενέργειες του ΕΛΑ. Χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Χωρίς ούτε ένα αποτύπωμα ή μια μαρτυρία. Με τη λογική της συλλογικής ευθύνης, η οποία βέβαια δεν υπάρχει στο ισχύον δίκαιο.

Γίνεται, λοιπόν, εδώ και σχεδόν μισό χρόνο μια δίκη επί τη βάσει αυτού του εξωφρενικού κατηγορητήριου. Κι ενώ η δίκη βαίνει προς το τέλος της, την ώρα ακριβώς που ξεκινούν οι απολογίες των κατηγορούμενων, βγαίνει το νέο βούλευμα και όχι μόνο τους παραπέμπει για κατόπιν επιθεσίες που είχαν διοχωριστεί (είχε προκύψει μια νομική διχογνωμία σχετικά με το αν είναι ή όχι παραργεγραμμένες), αλλά επιβάλλει και περιοριστικούς όρους.

Τι σημαίνει πραχτικά αυτό;

χουν για την εξόντωση των «τρομοκρατών», και τους ίδιους τους κατηγορούμενους να εξοντώσει οικονομικά. Πρέπει μέσα σε 15 μέρες να πληρώσουν την εγγύηση. Αν αυτοί που είναι προφυλακισμένοι έχουν μια ελπίδα να αθωωθούν, θα πρέπει να πληρώσουν πριν μάθουν την απόφαση του δικαστήριου. Αν ο Μ. Κασίμης έχει πιθανότητες να αθωωθεί (σ' αυτή τη δίκη είναι «αλεξιπτωτιστής»), θα πρέπει να πληρώσει άλλα 5.000 ευρώ, πέρα από τα 20.000 ευρώ που έχει ήδη πληρώσει, για μην προφυλακιστεί. Αν ο Χρ. Τσιγαρίδας μπορεί να επιτίξει ότι και αν καταδικαστεί θα ανασταλεί η έκτιση της ποινής του για λόγους υγείας, θα πρέπει να πληρώσει άλλα 5.000 ευρώ, πέρα από τα 20.000 ευρώ που έχει ήδη πληρώσει, για μην προφυλακιστούνται τρεις.

Εν πάσῃ περιπτώσει, η έκδοση του βούλευματος διαφράστησης της δίκης και λόγω την ολοκλήρωση της αποτελεί μια ωμή παρέμβαση που σκοπό έχει να στριμώξει το δικαστήριο και να του υποδείξει την κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθήσει στην απόφασή του. Αυτό ήταν τόσο φανερό που ακόμα και η πρόεδρός του Ελ. Μπραλή, όταν ο Χρ. Τσιγαρίδας κατήγγειλε το γεγονός, αισθάνθηκε την ανάγκη να πει, σε ύφος σχεδόν απολογητικό και χωρίς ίχνος επιτίμησης προς τον κατηγορούμενο για την καταγγελία του, ότι αυτό το βούλευμα δεν επηρεάζει την κρίση του δικαστήριου στο οποίο προεδρεύει. Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Δ. Ευαγγελάτος εξέφρασε δημόσια τη δίκη του αποδοκιμασία γι' αυτή την κίνηση, στο δε Κέντρο Τύπου, όλοι συνήγοροι πολιτικής αγωγής μιλούσαν με τους πιο απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς, σε off the record συζητήσεις με τους δημοσιογράφους.

2. Υπόθεση Μιχάλη Κασίμη. Ο Μ. Κασίμης ήρθε σαν «αλεξιπτωτιστής» σ' αυτή τη δίκη ή σαν «τσόντα», όπως είπε ο Χρ. Τσιγαρίδας. Ήρθε με την κατάθεση ενός κραγμένου φευδομάρτυρα, που ισχυρίζεται ότι αναγνώρισε το αυτοκίνητό του στην απόπειρα κατά Ραυτόπουλο, χωρίς να τον έχει δει κανένας άλλος από τους αυτόπτες μάρτυρες στο χώρο του συμβάντος. Αντίθετα, τέσσερις αυτόπτες μάρτυρες και ο ίδιος ο Ραυτόπουλος (στην κατάθεση που έδωσε στους ασφολίτες στο νοσοκομείο με νοήματα), διαβεβαιώνουν ότι το αυτοκίνητο ήταν άλλης μάρκας και άλλου χρώματος (πορτοκαλί Lada και όχι κόκκινο Scoda που ήταν το αυτοκίνητο του Κασίμη). Ας δεχτούμε (βλέπετε ότι κάνουμε τις μεγαλύτερες παραχωρήσεις) ότι έπρεπε να διερευνήσουν την υπόθεση και καλώς παρέπεμψαν τον Κασίμη. Γιατί, όμως, έπρεπε να του φορ-

τώσουν κατηγορία για όλες τις ενέργειες του ΕΛΑ και της 1ης Μάρτη, όταν από πουθενά δεν προέκυπτε η παραμικρή σχέση του με τους υπόλοιπους κατηγορούμενους (ούτε από την Κυριακίδου, ούτε από τα «αρχεία της Στάζης»); Ε, αφού του φόρτωσαν όλες τις ενέργειες με το πρώτο βούλευμα, λογικά θα του φόρτωναν και τις 10 ενέργειες που είχαν περισσέψει και των οποίων επιλήφθηκε το δεύτερο βούλευμα.

Δείτε, όμως, διαφορετική μεταχείριση στο πρόσωπο του Γιάννη Σερίφη, για τον οποίο γράφουμε αναλυτικά παρακάτω. Τον Γιάννη τον εμφανίζουν ως μέλος του ΕΛΑ από το 1975, αλλά του φορτώνουν μόνο την ενέργεια στον Περισσό και καμιά άλλη. Το βούλευμα αναφέρει: «από τα πιο πάνω τουλάχιστον αποδεικτικά στοιχεία δεν προκύπτει ότι συμμετείχε σε άλλες με οποιαδήποτε μορφή αξιόπινες πράξεις της οργάνωσης κατά της ζωής και της περιουσίας, που τέλεσε αυτή (οργάνωση)! Ο Σερίφης ήταν μέλος του ΕΛΑ από το 1975, αλλά τέλεσε μόνο μια πράξη, το 1994. Ο Κασίμης, όμως, τέ

■ Ζητούν τη διωξη του Κ. Αβραμίδη, επειδή στο κομπιούτερ του βρέθηκαν κάιματα προκηρύξεων της 17N

Ξέπερασαν κάθε όρο

Aυτό ξεπερνά κάθε φαντασία. Ο εισαγγελέας Μύτης άσκησε ποινική δίωξη στον Κώστα Αβραμίδη για 45 ημέρες αυτουργίες σε ενέργειες της 17N, επειδή στον υπολογιστή του βρέθηκαν τα κείμενα των προκηρύξεων της οργάνωσης!

Σε παραγγελία του στον ειδικό εφέτη ανακριτή Λ. Ζερβομπεάκο, με ημερομηνία 25.6.2004, γράφει: «Επαναφέρομεν την συνημμένην δικογραφίαν και παρακαλούμενον να συνεχίσετε την κυρίαν ανάκρισιν και για τις κατωτέρω αξιοποίησις πράξεις δί' ας ασκούμεν συμπληρωματική ποινική δίωξη εις βάρος του Κωνσταντίνου Αβραμίδη, εν όψει των πορισμάτων της διενεργηθείσης γραφολογικής πραγματογνωμο-

σύνησης». Ακολουθεί ο κατάλογος με τις 45 ημικές αυτουργίες (προφανώς ίσες με τον αριθμό των προκηρύξεων που βρέθηκαν στο κομπιούτερ του Αβραμίδη).

Η εισαγγελική αυτή κίνηση θα προκαλούσε γελια, αν δεν είχαν δει τόσα τα μάτια μας, ειδικά τον τελευταίο καιρό. Γιατί, βέβαια, οι προκηρύξεις της 17N έχουν κυκλοφορήσει σε ιστοσελίδες, έχουν βγει σε βιβλίο και κάποιες από αυτές πρέπει να υπάρχουν σε χλιάδες υπολογιστές ανά την επικράτεια. Επειδή ακριβώς έχει πλήρη συνειδηση του γελοίου του πράγματος, ο εισαγγελέας έσπευσε να ασκήσει συμπληρωματική ποινική δίωξη, ώστε ο ανακριτής να είναι υπόχρεωμένος να κάνει ανάκριση

και να μην έχει δικαιώματα να αρνηθεί. Γιατί θεωρούμε βέβαιο ότι ο Ζερβομπεάκος θα αρνιόταν, γιατί έχει αρχίσει να μη γουστάρει καθόλου να τον κάνουν ρόμπτα για να κάνουν αυτοί τη δουλειά τους.

Εγινε, λοιπόν, η ανάκριση. Και ίδιού τι προέκυψε.

Ο υπαστυνόμος Α' Δημήτριος Αγγελόπουλος και ο υπαστυνόμος Β' Ιωάννης Πάσχος, ειδικοί της Ασφάλειας, κατέθεσαν ότι το μεγαλύτερο μέρος των ευρημάτων στο κομπιούτερ του Κ. Αβραμίδη αφορούν προκηρύξεις της 17N καθώς και αποσπάσματα από τη δίκη της 17N. Η καταχώρησή τους έχει γίνει μετά την 30.6.2002 (μετά δηλαδή την έκρηξη που τραυμάτισε τον Σάβ-

βα Ξηρό και ξεκίνησε ο σχετικός ντόρος) και έχουν χρησιμοποιηθεί για τη δημιουργία ιστοσελίδων στο διαδίκτυο. Όλες οι προκηρύξεις είναι γραμμένες με επεξεργαστή κειμένου Word για Windows, ενώ οι τελευταίες προκηρύξεις της 17N που είχαν τυπωθεί με εκτυπωτή ήταν γραμμένες σε πρόγραμμα που έτρεχε σε σύστημα DOS και όχι Windows.

Ο υπαστυνόμος Α' Γεώργιος Ραυτογιάννης κατέθεσε ότι εξέτασαν τα κλειδιά που πήραν από τον Αβραμίδη και δεν προέκυψε καμία σχέση με τις υποθέσεις του αρχείου τους. «Καταθέτω με βεβαιότητα ότι τα κλειδιά του Κ. Αβραμίδη τόσον αυτά που βρέθηκαν πάνω του όσο και αυτά που βρέθηκαν στο

σπίτι του δεν έχουν καμία σχέση με τις δύο γιάφκες οργάνωσης Πάτρου και Δαμάρεως και τους λοιπούς μέχρι σήμερα κατηγορουμένους της 17N».

Αυτά όλα, βέβαια, αναφέρονταν και στις πρωτηματικούσινες που είχαν κάνει τα εργαστήρια της Ασφάλειας και ήταν σε γνώση του εισαγγελέα. Αυτός, όμως, άσκησε νέα ποινική δίωξη, υλοποιώντας κάποιο γενικότερο σχέδιο.

Ο Ζερβομπεάκος, μετά και τις καταθέσεις των ειδικών της Ασφάλειας που πήραν, έκλεισε την ανάκριση χωρίς να καλέσει σε αιτολογία τον Κ. Αβραμίδη. Αυτή η ενέργεια του αποτελεί «φτύσιμο» του εισαγγελέα, ο οποίος μπορεί να ξαναστείλει το σάκελο της δίωξης για

ση και απλά πήγε να καταθέσει κάποιες κινήσεις που είχε δει προηγουμένες μέρες, τις οποίες εκ των υστέρων θεώρησε ύποπτες.

Ο Ζερβομπεάκος έκλεισε την ανάκριση χωρίς να καλέσει τον Σερίφη σε απολογία. Ο δε εισαγγελέας Μύτης πρότεινε στο Συμβούλιο την απαλλαγή του Σερίφη, θεωρώντας μη αξιόπιστο μάρτυρα τον Κορωναίο, εκτός των άλλων και γιατί η περιγραφή που αφηγήθηκε στον Σερίφη ήταν ανταποκρίνεται στον Κορωναίο. Διέταξε να γίνει νέα ανάκριση και νέα πρόταση για τον Γιάννη Σερίφη (όπως επίσης και για τον Νόντα Σκυφτούλη). Ήταν φανερό ότι κάποιοι πρέζεται να εμπλακεί ο Γ. Σερίφης και σ' αυτή την υπόθεση. Δεν κατάφεραν να πείσουν τον ανακριτή Ζερβομπεάκο (ο οποίος ήταν επιφυλακτικός γιατί του την έχαν ξαναφέρει με τον Σερίφη), ούτε τον εισαγγελέα Μύτη, βρήκαν όμως ευήκοα ώτα στο Συμβούλιο, που άδειασε τους συναδέλφους του εφέτη ανακριτή και εισαγγελέα (μιλάμε για άδειασμα, γιατί εδώ έχουμε μια καραμπινάτη περίπτωση και όχι μια υπόθεση στην οποία θα χωρούσαν διαφορετικές ερμηνείες και γνώμες).

Ο Ζερβομπεάκος κάλεσε σε κατ' αντιπαράσταση εξέταση τον Κορωναίο με τους αξιωματικούς της Αντιτρομοκρατικής Δάβαλο και Αρναούτην. Εκεί, ο Κορωναίος παραδέχτηκε ότι ουδέποτε είχε αναγνωρίσει τον Σερίφη στην Αντιτρομοκρατική. Φαίνεται καθαρά, ότι ο άνθρωπος αυτός είναι ή στημένος από κάποια υπηρεσία (εκτός Αντιτρομοκρατικής) ή δεν είναι καλά στα μυαλά του. Ο ανακριτής καλεί τον Σερίφη σε απολογία, όπως τον είχε διατάξει το πρώτο σε-

βιόλιο, ο Σερίφης πάει, αφεύται να απολογηθεί, αλλά δίνει στον ανακριτή ένα απράτοχο αποδεικτικό στοιχείο: την κάρτα που χτυπούσε στη δουλειά του, που δείχνει ότι τη συγκεκριμένη μέρα χτύπησε κάρτα 20 λεπτά πριν το συμβάν! Εισαγγελέας και ανακριτής αφήνουν τον Σερίφη ελεύθερο, χωρίς να του επιβάλλουν κανέναν περιοριστικό όρο. Κρίνουν προφανώς ότι δεν υπάρχουν ενδείξεις σε βάρος του.

Και ενώ όλοι περιμένουμε τυπικά να βγει και κάποιο απαλλαγικό βούλευμα, ο εισαγγελέας Μύτης υποβάλλει στο Συμβούλιο πρόταση παραπομπής του Γιάννη με τις κατηγορίες της συμμετοχής στον ΕΛΑ, της κατοχής όπλων και εκρηκτικών και της αυτουργίας στην έκρηξη του Περισσού (ανθρωποκτονία Βελλίου) και απόπειρες ανθρωποκτονίων όλων των υπόλοιπων επιβιβατών του λεωφορείου της Αστυνομίας! Ναι, ο ίδιος εισαγγελέας που στο ίδιο Συμβούλιο είχε εισηγηθεί την απολλαγή του Σερίφη, τώρα πρότεινε την παραπομπή. Χωρίς κανένα στοιχείο και με τον φευδομάρτυρα Κορωναίο να παραδέχεται ενώπιον του ειδικού εφέτη ανακριτή ότι την προηγουμένη φορά του είχε πει ψέματα πως τόχα είχε αναγνωρίσει τον Σερίφη και στην Αντιτρομοκρατική.

Κάθε νοήμων άνθρωπος αναρωτίεται εύλογα: τί συνέβη και ο εισαγγελέας αλλάξει απόψη; Ενόψει του ότι τα νέα στοιχεία ισχυροποιούνται περισσότερο την περί απολλαγής απόψη, ποιες αόρτες δυνάμεις πρέπει να υπάρχουν και σε ότι μου επιβάλλουν. Δεν πρόκειται να δεχτώ περιοριστικούς όρους και εγγύηση. Η δίωξή μου είναι πολιτική και η απάντηση θα είναι πολιτική και κινηματική. Συνεχίζω να είμαι όρθιος και να συμμετέχω στους κολ-

φονταί από τον αυτόπτη μάρτυρα Ανδρέα Κορωναίο».

Κορωναίος στην Αντιτρομοκρατική (19.9.1994): «Ηταν ηλικίας 28 έως 35 χρόνων, μετρίου αναστήματος, κανονική σωματική διάπλαση... Το σχήμα του προσώπου στρογγυλό παχυσαρέ με μουστάκι μικρό μαύρο... η εμφάνισή του ήταν περιποιημένη και δεν έδειχνε να ήταν εργάτης... Το άλλο άτομο (σ. δηλαδή όχι ο υποτιθέμενος Σερίφης) ήταν αναστήματος 1,60 με 1,68 πιο κοντός από τον

λουρίδα δερμάτινη μαύρη τσάντα, τετράγωνη».

Βούλευμα: «Από τότε τα χαρακτηριστικά της ταυτότητας του προαναφερόμενου κατηγορούμενου παρέμειναν χαραγμένα στην μνήμη του, ακόμα και όταν αυτός, μετά παρέλευση αρκετού χρονικού διαστήματος προσήλθε στην αρμόδια αστυνομική αρχή που διενεργούσε προανάκριση και από το σύνολο των φωτογραφιών διαφόρων υπόπτων που επιδείχτηκαν σε αυτόν αναγνώρισαν τον ενδύμανον προσώπο της Γιάννη Σερίφη, αλλά δε μου αναφέρονται συγκεκριμένα ότι ο Γιάννης Σερίφης ήταν ένα από τα δύο πρόσωπα που περιγράφεται στην προανακριτική σας κατάθεση».

Μάρτυς Κορωναίος: «Είναι αλήθεια αυτό που λέτε, είμαι όμως σύγουρος τώρα ότι ο Γιάννης Σερίφης ήταν το ένα από τα δύο πρόσωπα που περιγράφεται στην προανακριτική μου κατάθεση».

Τα παραπάνω είναι το υλικό της δικογραφίας. Υλικό αποκαλυπτικό, έτσι όπως το παρουσιάσαμε σε αντιπαράθεση. Υλικό που μας οδηγεί στο αβίαστο συμπέρασμα ότι και ο εισαγγελέας και το Συμβούλιο φεύδονται. Γιατί αποδίδουν στις καταθέσεις του Κορωναίου πρόταση με αντάλλαγμα την προαγωγή τους. Δεν πρόκειται να υπάρχουν και σε ότι μου επιβάλλουν διεκδικήσεις της περιοριστικής προσώπου του Κορωναίου

και την προανακριτική του προσώπου της Γιάννη Σερίφης. Και κάτι τελευταίο: στην περίπτωση του Νόντα Σκυφτούλη και η εισαγγελική πρόταση και το βούλευμα ανολόγων όλες τις αντιφάσεις της μοναδικής μάρτυρας που αποδίδουν στην Αντιτρομοκρατική την επίθεση σε βάρος της Αστυνομίας την οποία ήταν ο Σερίφη

κτάκτο στρατοδικείο No 2

■ 83η μέρα, Παρασκευή 9.7.2004

Με την έναρξη της διαδικασίας, η συνήγορος υπεράσπισης Αλ. Ζορμπαλά, μιλώντας εκ μέρους και των υπόλοιπων συναδέλφων της, ανακοίνωσε στο δικαστήριο, ότι οι συνήγοροι θα αποσυρθούν σε σύσκεψη προκειμένου να συζητήσουν για τις νέες εξελίξεις που πυροδοτούνται με το νέο βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών, που επιβάλλει περιοριστικούς όρους σε ήδη προφυλακισμένους κ.λπ. Παρεμβαίνοντας ο Κ. Αγαπίου είπε προς τους δικαιούχους: «Θέλουν να σας επιβάλουν την απόφαση που θα πάρετε. Και καραγκιόζης και ανδρείκελα, δηλαδή σας θέλουν κάπποιο». Τελικά, βρέθηκε η συμβιβαστική λύση, να ολοκληρωθεί η απολογία του Χρ. Τσιγαρίδα και μετά να αποσυρθούν οι συνήγοροι για να συζητήσουν την πρόκληση του νέου βουλεύματος.

Πριν συνεχιστούν οι ερωτήσεις, ο Χρ. Τσιγαρίδας έκανε μια διευκρινιστική δήλωση. Αναφέρθηκε στην απάντηση που έδωσε στην πρώτη ερώτηση της προέδρου, εκφράζοντας αμφιβολία αν έγινε σωστά αντιληπτή η απάντηση που έδωσε. Η ερώτηση αφορούσε την κοινή διαικήρυξη των αντιστασιακών οργανώσεων «20 Οκτώβρη», ΛΕΑ, ΑΑΑ και «Αρις του Ρήγα», στη διάρκεια της δικτατορίας και αν την υιοθετεί ο ΕΛΑ. Ο Χρ. Τσιγαρίδας είχε απαντήσει ότι ο ΕΛΑ υιοθέτησε και αυτή τη διαικήρυξη και άλλες διαικήρυξεις αντιστασιακών οργανώσεων. Οταν λέω ότι ο ΕΛΑ αποδέχεται αυτή τη διαικήρυξη -διευκρίνισε στο Χρ. Τσιγαρίδας- δεν σημαίνει ότι αυτή αντανακλά το ιδεολογικοπολιτικό κείμενο του ΕΛΑ. Η υπόθεση ότι ο ΕΛΑ ήταν η συνέχεια αυτών των οργανώσεων, δεν ισχύει καθόλου. Μετά τη μεταπολίτευση δημιουργήθηκε μια εντελώς καινούργια κοινωνική και πολιτική κατάσταση. Δημιουργήθηκαν πολλές οργανώσεις της επαναστατικής αριστεράς, όχι μόνο από αντιστασιακούς, αλλά και από νέους που δραστηριοποιήθηκαν στη μεταπολίτευση. Μία από αυτές τις οργανώσεις ήταν και ο ΕΛΑ. Η αντιστασιακή δράση δεν ήταν προαπαιτούμενο για να γίνει κάποιος μέλος του ΕΛΑ.

Οπως φάνηκε, είχε δίκιο ο Τσιγαρίδας να αμφιβάλλει αν έγινε σωστά αντιληπτή η σύντομη απάντηση που είχε δώσει την προηγούμενη μέρα, γιατί η πρόεδρος δήλωσε ότι κατάλαβε πως ο ΕΛΑ ήταν συνέχεια των συγκεκριμένων αντιστασιακών οργανώσεων! Κι ύστερα, καλούμαστε να πιστέψουμε ότι στα κεφάλια πολλών δεν κυριαρχούν μόνο τα στερεότυπα που έχει επεξεργαστεί η Αντιτρομοκρατική και τα έχει πλασάρει μέσω των συγγραφέων της δεκάρας, για τη μήτρα των οργανώσεων ένστησης επαναστατικής βίας, που ήταν οι συγκεκριμένες αντιστασιακές οργανώσεις. Στερεότυπα σύμφωνα με τα οποία όποιος ήταν μέλος αυτών των οργανώσεων είναι τουλάχιστον ύποπτος «τρομοκρατικής» δράσης.

Μετά τη διευκρίνιση συνέχισε τις ερωτήσεις του ο εισαγγελέας Πατούσης. Ερωτήσεις με αναφορές στο ζωικό βα-

στελειο, όπως π.χ. οι μελισσες, που πάντα υπάρχει ο αρχηγός, και στις ζημιές που έκανε ο ΕΛΑ και που έβλαππε την εθνική οικονομία, διότι επιχειρήσεις έφευγαν από την Ελλάδα ή δεν έρχονταν στην Ελλάδα και διότι το κράτος έβαζε φόρους για να αποκαταστήσει τις ζημιές! Απορούμε πώς βρήκε το κουράγιο ο Χρ. Τσιγαρίδας να απαντήσει σε μερικές απ' αυτές τις ερωτήσεις. Πάντως, όταν άρχισε να λέει ότι το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα και πως μόνη την πατρίδα είναι το κέρδος, ότι οι επιχειρήσεις φεύγουν από την Ελλάδα όχι γιατί φοβούνται τις οργανώσεις του ένοπλου, αλλά γιατί αλλού βρίσκουν τζάμπα μεροκάματα και μεγιστοποιούν τα κέρδη τους, ο κ. Πατούσης τον διέκοψε χωρίς να τον αφήσει να ολοκληρώσει. Κάποιες αλήθειες δεν βολεύουν καθόλου τα χαμηλού επιπέδου στερεότυπα.

Απαντώντας σε άλλες ερωτήσεις από την έδρα, ο Χρ. Τσιγαρίδας δήλωσε:

- Οτι η Κυριακίδου δεν θα μπορούσε ποτέ να ήταν μέλος του ΕΛΑ. Οτι προφανώς δεν γνώριζε τη δική του συμμετοχή στον ΕΛΑ, και πως όταν συναντήθηκε μαζί της αντιλήφθηκε ότι προσπαθούσε να του πάρει λόγια και σημαντεύτηκε ότι αυτή συνεργάζοταν με την Αστυνομία, πολύ πριν τις καταθέσεις της στον Διώτη.

- Οτι ο ΕΛΑ δεν είχε συντονιστικό όργανο ή οποιουδήποτε τύπου καθοδηγητικό όργανο.

- Οτι είναι αστεία η υπόθεση ότι η 17Ν ήταν «θυγατέρα» του ΕΛΑ.

- Οτι στον ΕΛΑ μπορεί να υπήρχαν γυναίκες, όμως -όπως έχει πει και άλλη φορά- ο σύνδεσμός του του είχε πει ότι καμιά γυναίκα δεν είχε φτάσει στο σημείο να μπορεί να παίρνει μέρος σε ενέργειες ένοπλης πάλης, κι αυτό είναι αποτελεσματικό καίριον των πολιτικών συνθηκών, του ρόλου που έχει η γυναίκα στην ελληνική κοινωνία.

- Οτι είναι αστείο να συζητάει κανείς ότι ο Μιχάλης Κασίμης έδωσε ραντεβού με τον Ραυτόπουλο για να τον πυροβολήσει. Γιατί μόνο έτσι θα μπορούσε ένας δημόσιος υπόλληλος, που συμμετέχει σε μια σύσκεψη που δεν ξέρει πότε θα τελειώσει, να έχει φύγει στις 2:30 από τους Αμπελόκηπους και να ξέρει ότι στις 2:50 θα βρει τον Ραυτόπουλο έξω από το σπίτι μιας φίλης του. Και μάλιστα, να έχει προλάβει στο μεταξύ να πάρει από κάπου και τους συνεργούς του και να πηγαίνει με το δικό του αυτοκίνητο μέρα μεσημέρι να κάνει την ενέργεια.

Στις ερωτήσεις του εφέτη Φράγκου, που του ζητούσε να καταδικάσει τις ενέργειες της 1ης Μάη και του ΕΛΑ μετά την ενοποίηση των δύο οργανώσεων, ο Χρ. Τσιγαρίδας ήταν κατηγορηματικός και σταθερός: «Είναι φρονηματικό τύπου ερώτηση και δεν απαντώντα». Αντίθετα, απάντησε αναλυτικά σε ερώτηση του αναπληρωτή προέδρου Γρ. Μάμαλη, που έθεσε το ίδιο θέμα με ευγένεια και λεπτότητα. «Αν είχατε παραμείνει στον ΕΛΑ, θα εγκρίνατε τη δράση των οργανώσεων που συνενώθηκαν», ρώτησε ο δικαστής και ο Χρ. Τσιγαρίδας για το ότι ήταν δυο διαφορετικές οργανώσεις, ούτε το χρόνο που δηλώνει ότι αποχώρησε, αλλά προβληματίζεται για το αν η αποχώρηση

κη, αλλά πρέπει να απαντώ πολιτικά. Σας λέω λοιπόν ότι έχω άποψη για όλα, αλλά δεν πρόκειται να απαξιώσω καμιά οργάνωση. Θα μιλήσω μόνο για την οργάνωσή μου. Θα μου ήταν εύκολο να πω «διαφωνώ», για να το χρησιμοποιήσω ως υπερασπιστικό επιχείρημα. Δεν θα το κάνω». Ο αναπληρωτής προέδρος επανήλθε με ένα σχόλιο: «Αυτή η απάντηση που δίνετε είναι ούτισμα με τη γνώμη που έχω εκφράσει για σας και τονίζω ότι εκφράζω μόνο τον εαυτό μου, ως αναπληρωτής προέδρος».

Το σχόλιο αυτό του αναπληρωτή προέδρου προκάλεσε τον έντονο εκνευρισμό της προέδρου, ο οποίος δεν πέρασε απαρατήρητος από τους δημοσιογράφους. Κάτι σχολίασε χωρίς να ακουστεί και αμέσως πήρε δεκάλεπτο διάλειμμα, χωρίς αυτό να είναι προγραμματισμένος ή επιθυμητός για τη δράση της 1ης Μάη και τη δική της ερώτηση στην προέδρου. Είπε συγκεκριμένα ότι είχε αποφάσισε της γνώμη όλου του δικαστηρίου αναφοριέται για την προστασία της ομάδας που αναλάβει καμιά πολιτική ευθύνη για αυτή την περίοδο. Η πρόεδρος δήλωσε ότι οι ερωτήσεις θα υποβληθούν μέσω αυτής και θα καταγραφούν στα πρακτικά, όμως η υπερασπιση είχε άλλη άποψη. Συγκεκριμένα, υποστήριξε ότι η δυνατότητα να υποθέσεις που αφορούν τη δράση της 1ης Μάη και του ΕΛΑ μετά την ενοποίησή του με την 1η Μάη και ο ίδιος δεν έχει αναλάβει καμιά πολιτική ευθύνη για αυτή την περίοδο. Η πρόεδρος δήλωσε ότι οι ερωτήσεις θα υποβληθούν μέσω αυτής και θα καταγραφούν στα πρακτικά, όμως η υπερασπιση είχε άλλη άποψη. Συγκεκριμένα, υποστήριξε ότι η δυνατότητα να απαντήσεις που αφορούν τη δράση της 1ης Μάη και του ΕΛΑ μετά την ενοποίησή του με την 1η Μάη και ο ίδιος δεν έχει αναλάβει καμιά πολιτική ευθύνη για αυτή την περίοδο, αλλά ο Χρ. Τσιγαρίδας αρνήθηκε να απαντήσει και η σεμνή τελετή έλαβε τέλος μέσα στην προστασία της ομάδας που αναλάβει τη δράση της 1ης Μάη και τη δική της ερώτηση στην προέδρου.

Το δικαστήριο έκρινε ομόφωνα ότι η υποβολή ερωτήσεων από την πολιτική αγωγή δεν αντίκειται στην ΕΣΔΑ. Η απόφαση όμως για υποβολή ερωτήσεων που θα καταγραφούν στα πρακτικά δεν ήταν ομόφωνη. Ένα μέλος του δικαστηρίου κατέγραψε μια σημαντικότατη διαφωνία. Συγκεκριμένα, υποστήριξε ότι μετά την κατηγορηματική άρνηση του κατηγορουμένου να απαντήσει σε ερωτήσεις της πολιτικής αγωγής, η υποβολή ερωτήσεων αποσκοτεύεται μόνο στη δημιουργία εντυπώσεων. Και τη ερώτησης! Φτηνιάρικες, αντάξιες του επιπέδου των ερωτώντων.

Οταν ήρθε η ώρα να υποβάλει ερωτήσεις η πολιτική αγωγή, ο Χρ. Τσιγαρίδας δήλωσε ότι δεν θα απαντήσει σε καμιά ερώτηση τους, πρώτον γιατί είναι ούτισμα με το νέο βούλευμα («ότι θέλουν αισθάνεται στην προστασία της ΕΣΔΑ»), είτε ούτισμα με τη γνώμη που έχω εκφράσει για σας και τονίζω ότι εκφράζω μόνο τον εαυτό μου, ως αναπληρωτής προέδρος».

Οταν ήρθε η ώρα να υποβάλει ερωτήσεις η πολιτική αγωγή, ο Χρ. Τσιγαρίδας δή

να και τους υπόλοιπους κατηγορούμενους. Στόχος όσων επέλεξαν αυτή τη στιγμή για να το στείλουν ήταν να διακηρυχτεί ότι δεν μας λογαριάζουν, ότι γ' αυτούς είμαστε σκουπίδια. Προσβάλλει όμως και το δικαστήριο αυτό το πακετάκι. Υφαρπάζει την όποια διακηρυγμένη ανεξαρτησία του.

Θα μπορούσα να τερματίσω εδώ - συνέχισε ο Κ. Αγαπίου. Από το απόγευμα του Σαββάτου, όμως, άλλαξα γνώμη, γ' αυτό συνεχίζω. Εχω πει ότι τίποτα απ' όσα ισχυρίζονται εναντίον μου δεν ισχύει και επ' αυτών δεν έχω να πω τίποτα. Επονακαταθέτω το κείμενο που είχα δώσει στο δικαστήριο στις 9 Φεβρουαρίου (όταν ξεκίνησε η δίκη). Δεν αλλάζω τίποτα. Αυτή είναι η τοποθέτησή μου για την υπόθεση. Λείπουν μόνο μερικά που ανεφάνησαν κατά την ακροαματική διαδικασία. Και να μπορούσα δεν θα 'θελα, και να 'θελα δεν θα μπορούσα να αποδείξω την αθωότητά μου. Η αθωότητα είναι αξιωματικά δεδομένη και όσοι πράττουν το αντίθετο παρανομούν ευθέως. Παραβιάζουν το Σύνταγμα, κάνουν κατάχρηση εξουσίας, παραβιάζουν δικαιώματα.

Ο Κ. Αγαπίου στη συνέχεια αναφέρθηκε στον τρόπο με τον οποίο μεθοδεύθηκε η σύλληψή του. Κατήγγειλε ότι βρίσκεται υπό συνεχή δίκη πολύ πριν αρχίσει η ακροαματική διαδικασία. Καλλιεργήθηκε και εμφυτεύθηκε η βεβαιότητα ενοχής του, που έγινε στη συνέχεια η βάση για την έναρξη της διαδικασίας. Αυτή η προσπάθεια συνεχίζεται και απόδειξη αποτελεί το πακετάκι του νέου παραπεμπτικού βουλεύματος. Η δίκη έχει σαφή και προκαθορισμένο στόχο από παλιά. Αυτό πιστοποιεί και τον πολιτικό της χαρακτήρα, όπως έχει αποδειχτεί και στο εξάμηνο της ακροαματικής διαδικασίας. Κάθε μέρα η συζήτηση πρήγματα που δεν έχουν σχέση με τον ποινικό χαρακτήρα των αποδίδομενων αδικημάτων. Αν ήταν ποινική υπόθεση θα είχε τελειώσει. Τον πολιτικό χαρακτήρα της δίκης αποκαλύπτει και η εμμονή στο χαρακτηρισμό της ως «δίκη του ΕΛΑ», που είναι ψευδής και υποβολιμαίος. Υποβάλλουν σκόπιμα τη σκέψη ότι και οι πέντε που δικάζονται είναι μέλη του ΕΛΑ, αλλά μόνο ο ένας το παραδέχεται ή ομολογεί.

Τί στοιχεία υπήρχαν πριν την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας. Ενα δεκαετές καλλιεργούμενο κλίμα που έλεγε ότι αυτός (δηλαδή ο Αγαπίου) όχι μόνο έχει κάνει διάφορα, αλλά είναι και πράκτορας. Πριν καλά-καλά κλείσει μήνας από την έκρηξη του Ιουλίου του 2002, άρχισε η φιλολογία που έβαζε μέσα και τον Κ. Αγαπίου. Βιβλία, δημοσιεύματα, δηλώσεις, εκπομπές. Και τί έμεινε απ' όλα αυτά; Τίποτα. Που είναι τα αποτυπώματα που υποτίθεται ότι υπήρχαν; Αποδείχτηκε ότι δεν υπάρχει τίποτα, όπως έλεγα από την αρχή. Πού είναι τα τεκμήρια που υποτίθεται ότι θα ερχόταν; Τους είπα πλιατοκολόγους, για να μην τους πω τυμβωρύχους και σκυλεύτες. Στο σημείο αυτό ο Κ. Αγαπίου αναφέρθηκε με καυστικό τρόπο στα αντικείμενα της νεκρής μητέρας του, που πήραν από το σπίτι του, καθώς και σε άλλα όχρηστα αντικείμενα που πήραν από σπίτια φίλων του, όπως κλαδευτήρι, πολύμετρο, σημειώσεις λογοτεχνίας κ.λπ. Ανάμεσά τους και το φοβερό χαρτί με τους δυο αριθμούς, που ήταν οι ΑΦΜ του ίδιου και της μητέρας του!

Αυτό ήταν το κλίμα μέχρι που εμφανίστηκε η Κυριακίδου να δηλώνει ότι τον αναγνώρισε σε ένα χώρο, μαζί με κάποιους άλλους. Η από φωτογραφίας αναγνώριση παρουσιάστηκε σαν να «αναγνώρισε τον Αγαπίου». Ο Κ. Αγαπίου αναφέρθηκε αναλυτικά στις αντιφάσεις των καταθέσεων της Κυριακίδου, μολονότι -όπως είπε- στο δικαστήριο δεν τον αναγνώρισε. Στέκεται ιδιαίτερα στη μεταφορά της δράσης από την Πάτμου στην Πολέμωνος, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι για όποιον διαθέτει το ελάχιστο εντύπωτης αυτή η αλλογή από κατάθεση σε κατάθεση θα ήταν ικανή για να του καταδείξει το ψεύδος αυτών των καταθέσεων. Ομως έγινε το αντίθετο. Η Κυριακίδου -όπως είπε- δεν τον αναγνώριζε τώρα, γιατί η περιγραφή που έκανε στηριζόταν στα μούσια. Τότε, όμως, ο ίδιος δεν είχε μούσια (άφησε οργότερα) και έκανε το λάθος να το πει από το τηλέφωνο στο συνήγορό του, το άκουσαν και την έβαλαν τεχνήντως να αλλάξει την κατάθεσή της, για να εμφανίζεται με ένα μίνυμου μαλθαρόνιας στα υπόλοιπα. Ολα όσα λέει είναι εξ ολοκλήρου κατασκευασμένα.

Ανέφερε ακόμη πως η υπεράσπιση του έφαξε όλα τα αρχεία που υπάρχουν σε ηλεκτρονική μορφή και διαπίστωσε ότι το όνομα Σκουτουδάκη δεν υπάρχει πουθενά. Γιατί δεν το έφαξε η Αστυνομία; Κανένας άλλος δεν το επιβεβαιώνει, πλην της μάρτυρα Τόγκα, που έδωσε μια κατάθεση που σκοντάφτει στην κοινή λογική. Δεν μπορεί να ανεβαίνεις ή να κατεβαίνεις σκάλες και να κοιτάζεις το διαμέρισμα στη γωνία. Αν το κάνεις θα γκρεμιστείς.

Τα αρχεία Στάζι για τον Κ. Αγαπίου είναι ένα τουσούβαλι αναξιόπιστα χαρτιά μυστικών υπηρεσιών, στα οποία μάλιστα πουθενά δεν αναφέρεται το όνομά του. Το όνομά του προκύπτει σαν παραπροϊόν που βρέθηκε κάπου σε κάποιες σημειώσεις και μάλιστα σαν Φιλίπ και μετά από 12 χρόνια βρίσκεται κάποιος άνθρωπος και ισχυρίζεται ότι το Φιλίπ είναι Αγαπίου. Η υιοθέτηση αυτών των παρασκευασμάτων από το δικαστήριο το μετατρέπει σε χώρο διεκπεραίωσης εγγράφων. Από τον ανακριτή τον κ. Παλλαδίνο ζήτησε τότε (εννοεί παλιότερα) φωτογραφίες κάποιων που δήθεν τον αναγνώριζαν. Ποτέ μέχρι τώρα δεν πήρε αυτές τις φωτογραφίες. Εχουμε, λοιπόν, μια κατάσταση όπου εξ αποστάσεως άγνωστα πρόσωπα σε απροσδιόριστο χρόνο καταθέτουν ό,τι χρειάζεται για να κατασκευαστούν κατηγορίες. Θα μπορούσα -κατέληξε ο Κ. Αγαπίου- να τα αναλύσω ένα ένα, αλλά δεν θα το κάνω, γιατί δεν ήρθε εδώ κάποιος να επαναλάβει αυτούς τους ισχυρισμούς.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στην προσπάθεια καλλιέργειας γνωριμίας του με τον χρ. Τσιγαρίδα, λέγοντας ότι είναι προφανές πως γίνεται αυτή η προσπάθεια. Του αποδίδουν χαρακτηριστικά που αφορούν άλλο πρόσωπο. Ακόμα και ο Ζερβομπεάκος πήδηξε από την καρέκλα όταν του είπε ότι δεν είναι πολιτικός μηχανικός. Και αυτός ήταν παραπληροφορημένος. Απλά, κάποτε ο Τσιγαρίδας είχε συνεργαστεί με κάποιον Κ. Αγαπίου που ήταν πολιτικός μηχανικός και όλοι οι μηχανισμοί δούλεψαν για να αποδείξουν ότι ο ίδιος γνωρίζεται με τον κ. Τσιγαρίδα. Αυτό φάνηκε και το 1999 και ευτυχώς προηγήθηκε ο κ. Καββα-

δίας και είπε ότι γνωρίζει δυο Κ. Αγαπίου, αλλιώς θα είχαμε άλλα. Βγάλανε και το δημοσίευμα στο Playboy και να και η Σαντορίνη που δουλευει ο Κ. Αγαπίου. Μόνο που ήταν άλλος Κ. Αγαπίου. Η φευδολογία, όμως, πέρασε σαν σενάριο και το υιοθέτησε και ο εισαγγελέας Μύτης. Κουράστηκα να διαψεύδω τα ψέματα -είπε ο Κ. Αγαπίου- γιατί κατάλαβα ότι ήταν ματαιοπονία. Οι μηχανισμοί και τα βαπτοράκια τους κάνουν μαζική πλύση εγκεφάλου, για να καταστήσουν αληθή αυτά τα ψέματα.

Τέλος, αναφέρθηκε στη ζωή του μετά τη μεταπολίτευση. Εχετε κάτι -είπε απευθυνόμενος στον εισαγγελέα- που να αποδεικνύει ότι ζύσα με προϊόντα παράνομων δραστηριοτήτων; Αν ναι, να τα καταθέστε, αλλιώς μην ασχολείστε. Ανέφερε ότι είχε συμμετοχή στην επαγγελματική δραστηριότητα της μητέρας του μέχρι το 1991 και κάποια άλλα περιουσιακά στοιχεία που του επέτρεπταν να εξασφαλίζει τα προς το ζην και να έχει περισσότερο ελεύθερο χρόνο. Ωστόσο, τοκογλυφία και απάτες δεν έκανε.

Ξεκινώντας τις ερωτήσεις της, η πρόεδρος του ζήτησε να κάνει μια αναδρομή στην αντιστασιακή του δράση. Ο Κ. Αγαπίου δήλωσε ότι δεν υπάρχει κανένας συσχετισμός με την υπόθεση και ότι δεν του αρέσουν οι κολακευτικοί χαρακτηρισμοί που του προσάπτουν. Εδρασε ενάντια στη χρούντα από την πρώτη μέρα μετά το πραξικόπημα μέχρι την πτώση του χουντικού καθεστώτος. Η πρόεδρος, όμως, συνέχισε με ερωτήσεις από την εισαγγελέα, εκτός από εκείνες που είχαν φροντιστεί.

- «Πέτυχε αυτό το στόχο;», ρώτησε η πρόεδρος. «Επ' ουδενί λόγω», απάντησε ο Κ. Αγαπίου. - Για την 1η Μάη απάντησε ότι δεν γνωρίζει τίποτ' άλλο πέρα από αυτά που έγραψαν οι εφημερίδες. Ήταν οργάνωση διαφορετική από τον ΕΛΑ και η μεγαλύτερη απόδειξη γ' αυτό είναι ότι είχαν 12 χρόνια διαφορά στην εμφάνισή τους. Δεν μπορώ και δεν έχω κομιά όρεξη να κάνω διεσδυτική ανάλυση από τα κείμενά τους -είπε ο Κ. Αγαπίου- όμως τα 12 χρόνια που τις χωρίζουν δείχνουν ότι ούτως ή άλλως ήταν δυο χωριστές οργάνωσης.

- Η κ. Μπριλή επέμενε να της πει τι ακριβώς σκέφτηκε όταν εμφανίστηκε η 1η Μάη, μιας και ήταν πολιτικοποιημένο άτομο, και ο Κ. Αγαπίου της απάντησε ότι βεβαίως και έχει απόψεις, αλλά με τη σημερινή του διότητα, που είναι απειλούμενος, δεν θελει να κάνει κομιά τέτοια συζήτηση στο δικαστήριο.

- Για τους συγκατηγορούμενους του είπε ότι δεν γνώριζε κανέναν πλην της Ειρ. Αθανασάκη που έγραψε σε χτεσινή ερώτηση της προέδρου που έκανε μνεία ύπαρξης δύο αποτυπωμάτων του Κ. Αγαπίου σε τεύχη της Αντιπληροφόρησης, που βρίσκονται στα χέρια της Αντιτρομοκρατικής. Ο Κ. Αγαπίου ζήτησε από την πρόεδρο να του πει σε ποια πραγματική βάση στηρίζοταν το ερώτημά της και η πρόεδρος απάντησε ότι δεν γνώριζε τίποτα.

Όταν το όπιο του λαού, γίνεται άγιο

Μερικές σκέψεις για τους πανηγυρισμούς στο Euro 2004

Σαράντα μέρες πριν την Ολυμπιάδα της ντόπιας, της καταστολής, των οικονομικών σκανδάλων, των εργαστικών δολοφονιών, το EURO 2004 φέρνει την Εθνική Ελλάδας πρωταθλήτρια.

Πανηγυρισμοί, συνθήματα, έξι φρενη απόσφαιρα, πρόσωπα χαμογελαστά, γεμάτα από το πάθος του νικητή. Μέσα σ' όλη αυτή τη "διονυσιακή" γιορτή, δεν θα μπορούσε παρά να πυροδοτηθούν, ανάμεσα και σε συντρόφους, κουβέντες γύρω από το τιμώμενο σπορ, το ποδόσφαιρο. Να πυροδοτηθούν κι όχι ν' ανοίξουν, γιατί η ανταλλαγή επιχειρημάτων για τη στάση απέναντι στο "λαϊκό άθλημα" είναι μια διαδικασία με βαθιά ιστορία και αικόμη βαθύτερο -χρονικά τουλάχιστον- μέλλον.

Δεν θα μπορούσε να γίνει αλλιώς, μεταξύ ανθρώπων που ζουν -όχι με την έννοια της επιβίωσης- την κοινωνική πραγματικότητα και τα γεγονότα που την ταράζουν. Ευχής έργο που συμβαίνει έτσι. Οι πιο όμορφες κουβέντες, είναι αυτές που γίνονται εν θερμώ, αυτές που πυροδοτούνται από τα πράγματα που συμβαίνουν γύρω μας, που μας αγκαλιάζουν, μας παρασέρνουν και μας ζητάνε άποψη, θέση, παρέμβαση.

Μακριά από μας οι στείρες, αποστειρωμένες "εργαστηριακές" αναλύσεις. Όχι για να μην χαρακτηριστούμε μίζεροι πολιτικοποιημένοι, όχι γιατί δεν συνάδουν με το ζητούμενο, της συντροφικής ανάλυσης των γεγονότων, αλλά για έναν πολύ απλό, θετικό λόγο: Γιατί οι ζωντανοί ανθρώποι -και πάλι όχι με την έννοια της επιβίωσης- αυτοί που παθιάζονται, ματώνουν, αγωνίζουν, ασφυκτιούν, χάρονται, πονάνε, μεθούν, τσακώνονται για όσα συμβαίνουν γύρω τους και για όσα οραματίζονται, παλεύουν, διεκδικούν, δεν φοράνε άσπρες εργαστηριακές μπλούζες και οι κουβέντες, οι αγωνίες και η στάση τους, δεν αναφέρονται σε κλινικές ενδείξεις αλλά σε πραγματικές καταστάσεις.

Ας δούμε το σκηνικό των πανηγυρισμών από την αντίστροφη

Το λαϊκό άθλημα δανείζει στους οπαδούς του στηγμές ευτυχίας και αλλοιογών. Ο παλαιάκος ξεσηκωμός δεν είναι τυχαίος και σήγουρα δεν τροφοδοτείται μόνο από τη σημαντικότητα της εθνικής επιτυχίας. Είναι τόσο ξέφρενος, γιατί είναι σπάνιος και πολυπόθητος. Σέρνει πίσω του χρόνια καθημερινής μιζέριας, γογγητού, καταπίεσης. Κρύβει χειλια δαγκωμένα από την καθημερινή τρεχάλα για το μεροκάματο, κραυγές αγανάκτησης και διεκδίκησης, που φτάνουν ως την άκρη της γλώσσας και ξανακαταπίνονται από το φόρτο του κόστους. Και αναπάντεχα, όλα αλλάζουν: ο φίλος, ο συνάδελφος, ακόμα-ακόμα κι

ο γνωστός άγνωστος που συναντάται σ' αυτά τα χαριτωμένα άπυτα ραντεβού στη στάση πηγανίσταν για δουλειά, δεν είναι ο διος. Δεν είναι μουρτζούφλης, έχει διώξει από πάνω του την κούραση της "άλλης μιας ίδιας μέρας", δεν τρέχει σκυφτός να προλάβει να στριμωχτεί στο λεωφορείο. Χαμογελάει, είναι κεφάτος αν και ξενυχτιμένος, έχει διάθεση να μοιραστεί την επιτυχία, να κάνει πλάκα. Ακόμη κι η ρουτίνα της δουλειάς, είναι πιο ανάλαφρη, που υποφερετή. Μέχρι και τ' αφεντικό, δε φαντάζει τόσο αχώνευτος -έτσι κι αλλιώς είναι κι αυτός στα κέφια του σήμερα. Άλλα και στραβήν για γίνει, ποιος τον γιαμεί, σήμερα γιορτάζουμε. Ο τροχός γύρισε. Είμαστε νικητές. Όλα μπορούν να συμβούν.

CUT - Ποιος μίζερος τυφλοπόντικος μπορεί να χαλάσει τη γιορτή; Ποιο political correct απολύθωμα θα μας μιζεριάσει; Ποιος ελιπιστής θα ξεκοπεί από το γλέντι και θα πει όπτα μάρκες, μην τρελαίνεστε, it's only a game; Και ποιος θα τον οικούσει στην τελική. Ρε τι μου λες τώρα; Σήκωσε το το γαμημένο, δεν μπορώ δεν μπορώ να περιμένω.

Χρόνια είχε να γελάσει το χειλάκι μας. Χρόνια είχαμε ν' αγκαλιαστούμε και να χοροπηδήσουμε. Χρόνια είχαμε να νιώσουμε ΕΜΕΙΣ. Ένα ΕΜΕΙΣ που νικάει, που φέρνει ελπίδα, που μιλάει γι' αυτό όλος ο κόσμος.

Μήπως λέω μήπως- το παιχνίδι μ' αυτό το ΕΜΕΙΣ, γίνεται τόσο έντονο, αναγκαίο και μεθυστικό, ακριβώς γιατί πολλές φορές είμαστε στην απ' έξω; Μήπως λέω μήπως- η ξέφρενη χαρά της συμμετοχής ή αντίστροφα, ο φόρβος της απομόνωσης αν δεν χαρείς μαζί με όλους, δεν είναι τίποτα περισσότερο από την καθημερινή πρόκληση να ισορροπείς σε μια κοινωνία που λαχταρίζει ν' ανατρέψεις συθέμελα, κρατώντας ταυτόχρονα ζωντανό το όραμα, σε μια πραγματικότητα που ναι τόσο ξένη με το ζητούμενο και ταυτόχρονα τόσο κοντινή, τόσο ριζωμένη στους γύρω σου αλλά και στον εαυτό σου;

CUT - Αρκετά με τις ψυχολογικοκοινωνικές αναλύσεις. Μην το πολυκούραζουμε το πρόγραμμα. It's only a game.

«Πίσω από κάθε κίνηση ή δήλωση, κοινωνική, πολιτική, θρησκευτική, βρίσκονται τα συμφέροντα της μιας ή της άλλης τάξης». Κάπως έτσι δεν ήταν το χιλιετεπωμένο τοιτάσιο; Οπα σύντροφοι, μη βαράτε. Ολοι, ακόμη κι όσοι ξενερώνουν τώρα, και έχουμε συμφωνήσει με το συγκεκριμένο και το 'χουμε χιλιοχρησιμοποιήσει -όπως και πολλά άλλα- κατά το δοκούν. Αν όμως συμφωνούμε με την ουσία του κι όχι γιατί δεν μας αρέσει να παρεκκλίνουμε από τας γραφάς", αν το επαναλαμβάνουμε όχι σαν ιληρονομιά ναφθαλίνης,

αλλά σαν επιβεβαιωμένη καθημερινή αλήθεια, τότε ας σταθούμε λίγο.

Αλήθεια, είναι μόνο ένα παιχνίδι; Από πότε ένα γεγονός σε μια κοινωνία που σπαράσσεται αραβος αντιθέσεις, είναι "αυτόφωτο"; Από πότε μια διαδικασία, μια άποψη, ένας προβληματισμός, ακόμη-ακόμη ένα πάθος, μια προτίμηση, ένα "γουστάρω" ρ' αδερφέ, στέκεται στη μέση της αρένας σαν ουδέτερος διαιτητής; Από πότε υπάρχουν θεατές, αμέτοχοι στα όποια τεκνισμένα ενώσανται σαρκοβόρου σκηνικού, διεκδικώντας ουδετερότητα;

Όχι, δεν είναι μόνο ένα παιχνίδι. Οχι γιατί έτσι λένε "οι γραφές", όχι γιατί είναι μια πανευρωπαϊκή, χιλιοπληρωμένη διοργάνωση, αλλά γιατί στην τελική, αν ήταν μόνο ένα παιχνίδι, γιατί τόσος ντρόρος; τόσες φιέστες, τόσα δελτία ειδήσεων, τόσα εκατομμύρια, τόση φιλολογία για το λαϊκό άθλημα, για το τι πετυχαίνουν οι έλληνες ενωμένοι, γιατί τόση φανέλα και τόση σημαία;

Μέσα σε μια κοινωνία με καταιγισμό πληροφοριών και μηνυμάτων, ένα γεγονός -ειδικά τέτοιας εμβέλειας και προβολής- ΔΕΝ μπορεί να απομονωθεί, να ξεκοπεί από το πριν και το μετά του. Δεν μπορείς να χειρουργήσεις την πραγματικότητα, να αφαρέσεις το προς εξέταση δοκίμιο και να μεταχειριστείς όλη την υπόλοιπη σειρά σαν δεύτερο πλάνο. Ο αντικομφορμισμός του "σήκωσε το το γαμημένο" απέναντι στα ξενέρωτα εξευγενισμένα του τύπου ονειρέμενο, ευλογημένο, κλπ, είναι σύγχρονη συναίσθημα και κινήσεις για να τα παραχαράξουν, να τα κουτσουρέψουν, να τα χωρέσουν -είτε στριμωχτά είτε μεγενθυμένα- στα δικά σου παιδιά, οι δικοί σου ήρωες, οι δικές σου κραυγές, οι δικοί σου πόλεμοι, οι δικές σου ειδήσεις, οι δικοί σου πανηγυρισμοί.

Προφανώς όχι. Ό, τι δεν μπορούν να εμποδίσουν, το καναλιζάρουν. Ό, τι δεν μπορούν να ελέγξουν εν τη γενέσει του το περνάν από το χωνευτήρι των δικών τους αξιών, το μεταλλάσσουν και το βγάζουν στην αγορά για πώληση. Εν ειδή αυθεντικού το μεταλλαγμένο, εν ειδη πρέπει να πρέπει να φτύσεις τους εχθρούς και ν' αναζητήσεις συμμάχους εκεί που όντως υπάρχουν, πως πρέπει να είναι προσπαθήσεις την ίδια χαρά, την ίδια συγκίνηση; Ναι. Όπως ελλοχεύει να σαι ξένος όταν μιλάς για συλλογικότητα στη δουλειά που ο καθένας προσπαθεί να φυλάξει το κώλο του, να 'σαι ξένος όταν λες πως οι ξένοι εργάτες είναι αδέρφια μας, να 'σαι ξένος όταν λες πως μπορείς να σωθείς διεκδικώντας κι όχι στρουθοκαμηλίζοντας.

CUT - Πίσω σ' όσους δεν θέλουμε ν' αγοράζουμε από δεύτερο χέρι αλλά να δημιουργούμε. Σ' όσους προσπαθούμε να ισορροπήσουμε ανάμεσα σ' αυτό που θέλουμε και σ' αυτό που ζούμε. Ανάμεσα σ' αυτό που δεν έχουμε και διεκδικούμε, και σ' αυτό με το οποίο πρέπει να πρέπει να φτύσεις τους εχθρούς και ν' αναζητήσεις συμμάχους εκεί που δεν έχεις δική σου, πρέπει να έχουμε και διεκδικούμε, και σ' αυτό με το οποίο πρέπει να πρέπει να φτύσεις την ίδια πορεία, χαρά, ομαδικότητα, νίκη. "...στον ύπνο σταυραίου, λαϊκού και αγαπημένου το ξεσκιμένο δικό τους προϊόν".

Και περάστε κόσμε... Πάρε πάρε. Και αθλητισμό και θέαμα και διαφήμιση και φανέλα (αφού σου χουμε πάρει πριν το σώβρακο) και πατριωτισμό και ξέπτασμα και χοροπηδητό και εκτόνωση. Προπαντός όμως πάρε συγκίνηση, χαρά, ομαδικότητα, νίκη. "...στον ύπνο σταυραίου, λαϊκού και αγαπημένου της προτερότητας και στη μέση σοι απαρινούνται τις γραφικότητες. Στη μέση και μπροστά και γύρω μας, είναι η πραγματικότητα, με τα χιλιάδες δεδομένα της, πολύχρωμη, και φωτεινή και σκούρα, πολύβουη, αντιπαράθεση, πολύ συχνά μονοχρωματική, επίπονη και μακροχρόνια; Πώς αλλιώς μπορεί το διαφορετικό από υποψία να γίνει πρόταση, η ανάγκη από ωραίο πληγή ανεφάρμοστο όνειρο καλών πληγή ονειροπαραμένων παιδιών να γίνει διεκδίκηση, το δεδομένο και η συνήθεια της πνηγής κραυγής να γίνει δυνατότ

Τελικά, τι ακριβώς έχει βαριά ο τσολιάς;

Ορεχάγκελ παραμένει ο προπονητής της Εθνικής Ελλάδας. Σύσσωμος ο Τύπος πανηγύρισε έξαλλα το γεγονός και ταυτόχρονα προσπάθησε να βγάλει "υπεραξία" για το ελληνικό ποδόσφαιρο, αναφερόμενος στις αγωνιστικές δυνατότητες και τις προοπτικές του. Αν θέλουμε να πούμε τα πρόγραμμα ως έχουν, θα πρέπει να συμφωνήσουμε μαζί τους ότι η παραμονή του Ρεχάγκελ στη θέση του ανεβάζει το κύρος της Εθνικής στο ποδοσφαιρικό χρηματιστήριο και θα έχει θετικά αποτελέσματα για την ομάδα, όμως αυτό σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να μας κάνει αισιόδοξους για το ελληνικό ποδόσφαιρο, δηλαδή για το ελληνικό πρωταθλήμα.

Είχαμε τονίσει σε προηγούμενο φύλο, ότι η επιτυχία της Εθνικής δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν επιτυχία του ελληνικού ποδοσφαίρου, το αντίθετο μάλιστα. Η επιβεβαίωση της άποψής μας (γεγονός που αποτελεί εξαίρεση στην παράδοση που θέλει να συμβαίνει το αντίθετο από αυτό που προβλέπουμε) ήρθε με τη λήξη του Euro 2004. Η πλειοψηφία των παιχτών της Εθνικής κατάφερε να πάρει μεταγραφή σε συλλόγους της Ευρώπης, με αποτέλεσμα το ελληνικό πρωταθλήμα, το οποίο αποτελεί τον καθρέφτη του ποδοσφαίρου μας, να γίνεται ολοένα και φτωχότερο.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο πρωταθλητής Παναθηναϊκός. Οι πράσινοι κατέκτησαν μετά από επτά χρόνια το πρωταθλήμα και ενώ όλοι περίμεναν να ενισχυθούν προκειμένου να φτιάξουν το δικό τους σερί, η διοίκηση της ομάδας αποφάσισε να πουλήσει όλους τους πρωτοκλασάτους ποδοσφαίριστές, με τελευταίο τον Μπασινά που έχει βγει στον πλειστηριασμό, και να συνεχίσει με παίχτες από τα πρωταθλήματα της Κροατίας και της Ρουμανίας. (Οπως καταλαβαίνεις, φίλε Αρη, μην περιμένεις πολλά πρόγραμμα και φέτος θα πρέπει να ξεχάσουμε το πρωταθλήμα). Οσοι ασχολούνται με το ελληνικό ποδόσφαιρο, προσπαθούν να αξιοποιήσουν την επιτυχία της Εθνικής για να θολώσουν τα νερά και να μας πείσουν ότι κάτι

KOPAKI ΣΦΥΡΑ ΤΟ

αρχίζει να κινείται στην κατεύθυνση εξυγίανσής του.

Θα μου πείτε, ρε Πάπια, καλά όλα αυτά που μας λες, αλλά ποιος ήταν ο λόγος που έκανε τον Ρεχάγκελ να μείνει; Ο Γερμανός έχει αποδειχτεί γάτα και αν δεν έβλεπε φως στο τούνελ θα την είχε κάνει για όλες πολιτείες. Αρα κάτι

πης δεν έχει ανέβει ιδιαίτερα ψηλά ο πρήχης. Αναφέρομαι βέβαια σε όσους έχουν επαφή με το άθλημα και όχι σε αυτούς που το ανακάλυψαν κατά τη διάρκεια του Euro. Οι γνώστες γνωρίζουν καλά ότι η πρόκριση της Εθνικής στο Μουντιάλ της Γερμανίας όχι μόνο δεν είναι δεδομένη, αλλά θα απαιτήσει και μεγάλη προσπάθεια από τους διεθνείς. Ο Ρεχάγκελ έχει κάνει πολύ καλή εκτίμηση της κατάστασης του ελληνικού ποδοσφαίρου (σε αυτό σημαντικό ρόλο έχει παίξει ο βοηθός του) και γνωρίζει τις απαιτήσεις που υπάρχουν. Αυτό σε συνδυασμό με την εμπιστοσύνη που έχει στον εαυτό του του έκανε να προτιμήσει την παραμονή του στην Εθνική μας αντί αυτής στην Εθνική Γερμανίας και όχι οι προοπτικές του ελληνικού ποδοσφαίρου, όπως προσπαθούν κάποιοι να μας πείσουν.

Ας μην ξεχνάμε και την ηλικία του. Ο Ρεχάγκελ βρίσκεται στο τέλος της καριέρας του και σύντομα θα έχει το τίτλο του συνταξιούχου. Προτίμησε λοιπόν να παραμείνει στην Ελλάδα, να δρέψει τους καρπούς της επιτυχίας του στο Euro, να προσπαθήσει χωρίς άγχος για ένα νέο ποδοσφαιρικό "παραμύθι" στο Μουντιάλ της Γερμανίας και να χορτάσει ήλιο και θάλασσα, από το να δίνει καθημερινά εξετάσεις -και μάλιστα σε ανθρώπους που δεν τον γουστάρουν, όπως ο Μπεκεμπάσιουερ- προσπαθώντας να αναστήσει μια μεγάλη σχολή του ποδοσφαίρου η οποία διέρχεται σοβαρή κρίση και μάλιστα χωρίς δυνατότητα αποτυχίας, αφού τις εξετάσεις θα τις έδινε, σαν φαβορί και όχι σαν αισιοδοσία.

Πάπιας

ΥΓ: "Κάθε θαύμα τρεις μέρες" λέει ο λαός και επιβεβαιώθηκε έμπρακτα από τις εξελίξεις μετά την συνάντηση του υφυπουργού Αθλητισμού με τους Κόκκαλη και Βαρδινογιάννη. Με πηχυαίους τίτλους οι αθλητικές εφημερίδες μας πληροφόρησαν για το γεγονός και προδίκιαζαν την "άνοιξη" του ποδοσφαίρου μας. "Από τη στιγμή που οι δύο μεγάλοι κάθισαν στο τραπέζι και συμφώνησαν να εργαστούν από κοινού για την αναβάθμιση του ποδοσφαίρου.

Ακόμη και τώρα που η ομάδα κατέκτησε των τίτλο της πρωταθλήτριας Ευρώ-

Πολλές επαναλήψεις και αυτή την εβδομάδα με κορυφαίες στις «Θεώρημα» του Πιέρ Πάολο Παζολίνι και τον «Στρατηγό» των Μπάστερ Κίτον και Κλάιντ

ΤΟ ΘΕΩΡΗΜΑ

Μπρούκμαν, ταινία που ο ίδιος ο Μπ. Κίτον θεωρούσε ως την καλύτερή του και που μαζί της θα προβάλλεται σπάνιο υλικό από τα γυρίσματά της. Από τις νέες ταινίες η νεανική κωμωδία «Το κορίτσι της διπλανής πόρτας» (στην οποία αριστούχος απόφοιτος ερωτεύεται τη φαινομενικά «αθώω» γειτόνισσά του, ωστόσο ανακαλύπτει ότι εκείνη είναι πρώην πορνοστάρ που εμπλέκει σε επικίνδυνες καταστάσεις) είναι μια από τις χειρότερες που έχουμε δει τελευταία (η συγγραφή του σεναρίου πήρε τέσσερα χρόνια!!!). Απομένει η ταινία «The Stepford wives» για την οποία αξίζει να πούμε περισσότερα λόγια.

Φρανκ ΟΖ Οι γυναίκες του Στέπφορντ

Το όγχος, το στρες και μια απόλυτη οδηγούν το υψηλόβαθμο στελέχος της τηλεόρασης Τζοάνα Εμπερχαρτ και την οικογένειά της σε απόσυρση στην πλούσια και ήσυχη κωμόπολη Στέπφορντ. Εκεί όλα και όλοι είναι ανησυχητικά τελείοι και ευτυχισμένοι. Η Τζοάνα ανακαλύπτει με τρόμο ότι οι γυναίκες έχουν γίνει υποχείρια των ανδρών χάρις σ' ένα μικροτόπιτ.

Η ταινία αποτελεί ριμέικ ενός θρίλερ του 1975, που βασίστηκε στο ομώνυμο βιβλίο της Αίρα Λέβιν. Σ' αυτή την εκδοχή ο ΟΖ συνδυάζει το κωμικό με το σκοτεινό στοιχείο στοχεύοντας στη μάχη των δύο φύλων, των καταναλωτισμό, τις αικόρεστες ανθρώπινες φιλοδοξίες και σε μια κάποια κοινωνική κριτική. Ομως στο δρόμο η ταινία χάνεται. Ξεκινά καλά, αλλά σταδιακά αδυνατίζει μη ξέροντας που να εστιάσει και φράνοντας σ' ένα συντηρητικό συμπέρασμα που μεταφράζεται στα εξής: ας μην εξισβελίσουμε το ανθρώπινο λάθος και τη διαφορετικότητα από τη ζωή μας γιατί αυτά την ομορφαίνουν.

Σε κάθε περίπτωση, το «Stepford wives» προδίδει τις προσδοκίες ως η πολλά υποσχόμενη και πιο προβληματισμένη ταινία του καλοκαιριού, πράγμα που βεβαίως θα μπορούσε να είχε επιτευχθεί μέσα από μια πιο ριζοσπαστική οπτική γωνία. Πάντως, ιδιαίτερη μνεία αξίζει στο εξαρετικό καστ της ταινίας (Νικόλ Κίντμαν, Μπέτι Μίντλερ, Γκλέν Κλόουζ, Μάθιου Μπρόντερικ, Κρίστοφερ Γουόκεν) καθώς και στην ενδυματολόγο Αν Ροθ βραβευμένη για τον «Αγγλο ασθενή».

Ελένη Σταματίου

«Prés de la borne ou chaque etat commence,
Aucun épi n'est pur de sang humain»

Pierre Jean de Beranger

(από το ποίημα «La sainte alliance des peuples»)

«Στην άκρη κοντά, εκεί π' αρχίζει κάθε κράτος,
κάθε στάχυ είναι ποτισμένο μ' αίμα ανθρώπινο»
(μετάφραση: Κώστα Καρυωτάκη)

Το ζητούμενο δεν είναι το ελάχιστο κοινό, αλλά το
ελάχιστο κοινό πολλαπλάσιο

ΕΛΛΑΣ-ΤΟΥΡΚΙΑ-ΣΥΜΜΑΧΙΑ, ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΛΙΑ-

Η περιβόητη «στάση του κανα-πέως»

◆ Ανάθεμα «στα μπάνια του λαού»!

◆ Το νίμιο μας καιγέται και εμείς λαψωρμενίζουμε!

◆ Ζούμε (;!)

◆ Και... εκδόσεις:
έντυπα επί εντύπων
(άλλη μια «φωνή» από
δω, άλλη μια από κει).

◆ Αυξανομένου δε του εντύπου πλήθους, εμειώνετο το επί των οδών πορευόμενον. Και ήσαν αι οδοί κυριευμένοι από μανιοκαταθλιπτικούς καυλόγκαζους και μάρκες αυτοκινήτων όλων των ειδών και αποχρώσεων. Αι δε ειλογιά τακτικώς εγένοντο... (Τότε ήλθαν οι διαδηλώσεις στα πεζοδόρια).

◆ ΟΣΕ δε εγέννησε ΣΕΚ, ΣΕΚ δε πονοκολιάσε και διεσπάσθη (ΔΕΑ), ΔΕΑ δε εμίκρυνεν έτι περισσότερον και εγεννήθη «ΚΟΚΚΙΝΟ». (Αντε, και σε μια καλή διάσπαση).

◆ «Δείξτο στην Αθήνα που αγαπάς»... (μην της το «πεις μ' ενα γιουκαλί!»).

◆ «Μετά τη μεταπολίτευση δεν ξεγελάστηκε από τη δήθεν κατάρρευση της χούντας... Δε σταμάτησε να αγωνίζεται δυναμικά ενάντια στην εξουσία των αφεντικών. Η συμμετοχή

του στην ταξική πάλη δε γινότανε στη βάση, να επιβληθεί, να δικαιωθεί, να νικήσει, πάλευε γι' αυτό που πίστευε με συνέπεια και πείσμα, ξέροντας ότι αυτός είναι ο μοναδικός δρόμος για να μη χαραμίζει κάθε στιγμή τη ζωή του σ' αφεντικά. Ακόμα δεν τοποθετούσε τον εαυτό του και την πολιτική πρωτοβουλία που ανήκε πάνω απ' το κίνημα...» (Αλεξάνδρα, συντρόφισσα του Χρήστου Κασήμη, 25-10-78).

◆ Να, λοιπόν που στην Πορτογαλία το φεμινιστικό κίνημα μάχεται «για το δικαίωμα της άμβλωσης» (προχωρημένο το αίτημα, αφού τα «παραδοσιακά» έχουν ήδη ικανοποιηθεί), ενώ η Παγκόσμια Πορεία Γυναικών έχει ως πρόταγμα την «ισότητα, τη δικαιούνη, την ειρήνη, την ελευθερία, την αλληλεγγύη», έτσι ώστε να χωράνε «πολλές» γυναίκες ή, όπως μας πληροφορεί το έντυπο «ΚΟΚΚΙΝΟ» (φ.1, 7ος/2004), για «ένα κόσμο που να χωράει πολλούς κόσμους!» (All together, to have fun, δηλαδή...).

◆ Οταν είναι για εκλογές δε φτάνει το μελάνι. Εν προκειμένῳ, η φιλιάτη ημίν εφημερίς «ΛΑΪΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ» (19/6/2004) αφιερώνει ολόκληρη σελίδα για τις εκλογές στο σύλλογο εργαζομένων Εμπορικής Τράπεζας (όπου στηρίζει την Νέα Συνδικ. Κίνηση, σε συνεργασία με το ΠΑΜΕ). Τουλάχιστον εδώ (13η σελίδα) παραθέτουν σκέτα αποτελέσματα (για αγώνες ας μη μιλάμε...) ενώ μερικές σελίδες πριν (9η σελίδα) δημοσιεύονται αποτελέσματα ευρωεκλογών όπου το ΜΑ-ΚΚΕ έχει λάβει: «N. Ξάνθης (από 0.4% το 1999) ποσοστό 0.72% το 2004». Εδώ έχουμε στιάπου γιατί: το 0.4 δεν είναι 0.04 (όπως το θέλουν να φαίνεται)

αλλά 0.40 (δεκαδικός). Δίνεται η εντύπωση ότι η ποσοστιαία αύξηση είναι 0.68% (0.4 - 0.72) ενώ είναι 0.32%. Το ίδιο επαναλαμβάνεται και για την Α' Θεσ/νικης (0.3-0.39), Φλωρίνης (0.2-0.29), Φθιώτιδος (0.2-0.29), Βοιωτίας (0.3-0.41), Ρεθύμνης (0.1-0.17). (Αχ, αυτές οι κάλπες - «πάρε την κάλπη πάνω σου, αγάρι μου!»).

◆ Οπως είναι γνωστό, οι «μαρξιστικές-λενινιστικές-μαοϊκές-σταλινικές-γκραμπιστικές κ.λ.π.» δυνάμεις δεν ενδιαφέρονται για «έδρες και καρέκλες» (αναφερόμαστε στην ΚΟΕ και το Μ-Λ από εμπρός). Άλλα: στο Σύλλογο Μισθωτών Τεχνικών ένας «οικογενειακός» (;) καυγάς γίνεται για την έδρα (έλεος, δηλαδή). Τάχαν συμφωνήσει (προ εκλογών συλλόγου) οι δύο οργανώσεις με ενολλασσόμενη παρουσία στην έδρα, μία (1) στο ΔΣ. Βέβαια οι μιλάμες τους την «έφεραν» δείχνοντας πού γράφουν (ακόμα και) την ψήφο των εργαζομένων... (Le mouvement c'est moi!)

◆ Εγω-παϊσμός, ανώτατο στάδιο του Ευρω-παϊσμού.

Βασιλής

K. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

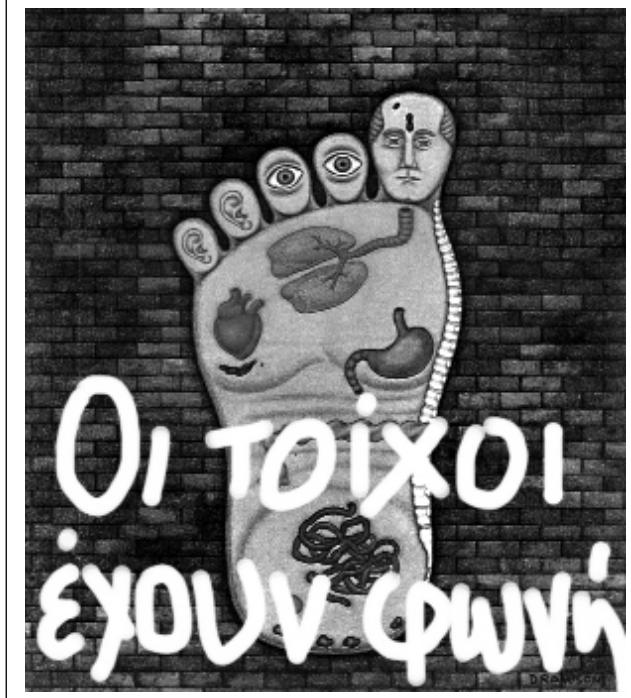
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

κιλθεί σε απολογία ο Αβραμίδης. Αν ο Ζερβούμπεάκος αρνηθεί και πάλι, όπως είναι πέρα πολύ πιθανό, τότε θα έχει προκύψει διαφωνία εισαγγελέα-ανακριτή, οπότε το θέμα θα παραπεμφεί στο Συμβούλιο για να δώσει τη λύση. Ισως, λοιπόν, βρεθεί ένα Συμβούλιο πρόθυμο να κάνει αυτό που έγινε με τον Γιάννη Σερίφη.

Να γιατί δεν μπορούμε να πάρουμε στην πλάκα αυτή την ιστορία. Πρέπει να την καταγγειλούμε και να καταστήσουμε σαφές σε όλες τις κατευθύνσεις, ότι ο Κώστας Αβραμίδης δεν είναι μόνος του. Είναι ένας από μας και θα μας βρουν μπροστά τους.

λειτουργούσαν και έκτακτα στρατοδικεία, ο ίδιος όμως (δηλαδή ο κ. Κωνσταντάκης) δηλώνει ότι δεν πρόκειται να παραβιάσει την απόφαση του συλλόγου του. Παρέμβαση έκανε και ο Κ. Αγαπίου, που θεώρησε την πρόταση ως τμήμα του γενικότερου εκβιασμού που ασκείται για την έκδοση ση απόφασης οπωδήποτε καταδικαστικής και οπωδήποτε πριν τις 2 Αυγούστου που λήγει το 18μηνο. Δήλωσε ότι ο ίδιος δεν πρόκειται να αποφυλακιστεί και απέτρεψε οποιονδήποτε θέλει να συγκεντρώσει χρήματα για την πληρωμή της εγγύησης που του επιβλήθηκε. Ο Κατσαντώνης, παρά τα όσα άκουσε, δεν επανήλθε. Κυριολεκτικά κατάπιε τη

γλώσσα του. Η πρότασή του, όμως, ήταν προιόν πολιτικής σκοπιμότητας και καθόλου τυχαία. Εντάσσεται στο γνωστό σχέδιο άσκησης εκβιασμού πάνω στο συγκεκριμένο δικαστήριο, που έχει υπηρετηθεί με δημοσιεύματα (και δικό του στον «Ελεύθερο Τύπο»), αλλά και με την έκδοση του δεύτερου βουλεύματος διαρκούσης της δίκης και λίγο πριν ολοκληρωθεί η ακροσαματική διαδικασία. Κάποιοι κύλοι λένε στο δικαστήριο, ότι οι συγκεκριμένοι κατηγορούμενοι πρέπει να βρίσκονται στη φυλακή, πριν ξεκινήσουν οι ολυμπιακοί αγώνες. Είναι τόσο απόλιτο που μόνο εθελοτυφλούντες δεν μπορούν να το δουν.

◆ Δείξε τους την Αθήνα που αγαπάς. Γίνε εθελοντής στο Δήμο Αθηναίων

Βρήκαμε παπά αις θάψουμε πεντέξι, λέει μια λαϊκή παροιμία. Ο καινούριος παπάς ή καλύτερα η καινούρια μηχανή λέγεται εθελοντισμός. Ή όπως λέει μια άλλη λαϊκή παροιμία: «μάθανε πως γαμιδόμαστε πλαικώσαν και οι γύρτοι» (με όλο το σεβασμό και την αγάπη που έχουμε στους συμπαθέστατους μελαμψούς). Εμαθαν στο τζάμπα, στο εύκολο κέρδος και την κοροϊδία τα μεγαλολαμπόγια. Σου λέει, κάποια κοροϊδία θα τοιμήσουν, κάποια θα περίσσεψαν από αυτά που πήγαν στην Ολυμπιάδα. Οσοι και να είναι, κέρδος θα έχουν. Πώς θα συνεχίσουν να κονομάνε τα λαμπόγια που λυμαίνονται τα δισεκατομμύρια του Δήμου Αθηναίων; Πώς θα στήνει τους μηχανισμούς η Ντορίτσα; Στην πλάτη των κοροϊδών πάντα. Μόνο που τα κοροϊδά δεν είναι παντοτινά.

◆ Σκέψου παγκόσμια, δράσε τοπικά (Νεολαία ΣΥΝ)

Ας κάνουμε ένα πείραμα. Ας κρατήσουμε στην οπτική μας το σύνθημα, κάνοντας πως δεν ειδαμε ποιος το υπογράφει. Παρά τη γενική του μορφή, σαν ιδέα δεν είναι λάθος. Πάντα οι κομμουνιστές ανέλυαν πρώτα και κύρια τις παγκόσμιες συνθήκες και μέσα σε αυτές βλέπαν τη συμβολή τους στον τόπο που δρούσαν. Στην πάλη για την παγκόσμια ανατροπή του καπιταλισμού. Η σχέση αυτή ανατράπηκε αργότερα, πάντα στο όνομα της τελικής νίκης του σοσιαλισμού. Οι «τοπικοί» στόχοι υπερίσχυσαν των διεθνών. Ο τοπικός δρόμος θεωρήθηκε πιο εύκολος, γιατί μπορούσε να αξιοποιήσει τις τοπικές ιδιομορφίες. Που -ω! του θαύμαστο! - ήταν ιδιες σε κάθε τόπο, σε κάθε έθνος, σε κάθε κράτος. Η στρεβλή και καθυστερημένη ανάπτυξη του καπιταλισμού, τα πλατιά μικροαστικά στρώματα, ο κοινοβουλευτισμός και οι συμμαχίες με τα προδευτικά αστικά κόμματα.

Ερχόμαστε τώρα στην υπογραφή. Αποκαθιστούμε το πλήρες κείμενο συμπληρώνοντας το σύνθημα με την υπογραφή. Αναρωτιόμαστε τι σχέση μπορεί να έχει η νεολαία ΣΥΝ με την πορεία του παγκόσμιου εργατικού κινήματος. Λάθος αναρωτόμαστε. Πουθενά δεν μιλάει γι' αυτό το σύνθημα. Το «σκέψου παγκόσμιων» μπορεί να έχει να κάνει με την πάλη ενάντια στο νεοφιλευθερισμό, την πάλη για την καταστροφή του περιβάλλοντος, τον ογκώνα για την ειρήνη και το σταμάτημα των πολέμων. Αυτή είναι η πλατφόρμα των αριστερών ευρωπαϊκών κομμάτων που συμμετέχει και ο ΣΥΝ. Γι' αυτό έπρεπε να υπερψηφιστεί ο ΣΥΝ στις ευρωεκλογές. Εκεί το πήγαιναν τα παιδιά. Στις ψήφους.

Γεώργιος Δημητρόπουλος. Τέως δασονόμος Πεντέλης. Μέχρι πρότινος τον γνώριζαν μόνο όσοι είχαν έρθει σε επαφή μαζί του για επαγγελματικούς και υπηρεσιακούς λόγους. Πλέον τον έχει γνωρίσει το πανελλήνιο, καθόσον είναι ο άνθρωπος που κατέθεσε ως μάρτυρας κατηγορίας του Μιχάλη Κασίμη στη «δίκη του ΕΛΑ», υποστηρίζοντας ότι είδε το αυτοκίνητό του (κατέγραψε μάλιστα και τον αριθμό του) να είναι αυτό από το οποίο πυροβολήθηκε ο Ραυτόπουλος στην ενέργεια που οργάνωσε εναντίον του η «1η Μάρη».

Τον παρακολουθήσαμε να καθαίτει στη δίκη. Μας έκανε εντύπωση η επιμονή του, μολονότι άρκετοι αυτόπτες μάρτυρες τον διέψευδαν. Μας έκανε εντύπωση η σιγουρία με την οποία αναίρεσε και μια παλιότερη δίκη του προανακριτική κατάθεση, στην οποία ουσιαστικά είχε αναφέσει όλα όσα είχε πει για το αυτοκίνητο του Μ. Κασίμη. Ήξερε πολύ καλά ότι από την κατάθεσή του ένας άνθρωπος κινδυνεύει να φάρσει μαρτίνια. Κίμως, δεν έδειξε κανένα ταλά-

2503/97, διαβιβάστηκε στην Περιφέρεια Αττικής με το υπ' αριθμ. 350545/ 13.11.97. Μας έδωσαν μάλιστα και αντίγραφο αυτού του διαβιβαστικού εγγράφου.

Την ίδια μέρα απευθυνθήκαμε με αίτηση μας προς τη Διεύθυνση Διοίκησης της Περιφέρειας Αττικής, ζητώντας να μας χορηγήσουν αντίγραφο της διαπιστωτικής κατάστασης με την οποία η Περιφέρεια παρέλαβε το 1997 τους υπηρεσιακούς φακέλους των υπαλλήλων που μετατάχτηκαν. Εάν δε δεν υπάρχει τέτοια κατάσταση, να μας πληροφορήσουν αν σήμερα υπάρχει στο αρχείο της υπηρεσίας τους ο υπηρεσιακός φάκελος του Δημητρόπουλου. Ζητήσαμε οικόμα να μας πληροφορήσουν αν τα έγγραφα για τη συνταξιοδότηση του Δημητρόπουλου στάλθηκαν στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους από τη συγκεκριμένη Διεύθυνση της Περιφέρειας ή από το Δασαρχείο Πεντέλης, όπου αυτός υπηρετούσε.

Η διευθύντρια της εν λόγω Διεύθυνσης κ. Παναγιώτα Εδειξε

ασχολούνταν με τον φάκελο-φαντομά. Στην εύλογη διαμαρτυρία μας για την καθυστέρηση, η κ. Τσαγκανού μας επικαλέστηκε φόρτο εργασίας λόγω κατάρτησης του προϋπολογισμού. Της παρατηρήσαμε τότε ότι η ίδια έτσι κι αλλιώς δεν θα έψαχνε στις αποθήκες για να δει αν υπάρχει ένας φάκελος, αλλά θα το ανέθετε σε κάποιον υπαλλήλο. Μας αντέτεινε ότι πρέπει να φροντίσει η ίδια, σχολίασε δε ότι μπορεί και να τίθεται θέμα προσασίας προσωπικών δεδομένων (οπότε δεν θα παίρναμε απάντηση)! Της υπενθυμίσαμε ότι εμείς δεν ζητήσαμε αντίγραφο του φακέλου, για να υπάρχει ζήτημα προσασίας προσωπικών δεδομένων, αλλά απάντηση για το αν υπάρχει ή όχι ο φάκελος, την οποία ήδη μας είχε δώσει η αρμόδια Διεύθυνση του υπουργείου Γεωργίας. Και της αποκαλύψαμε ότι από το ρεπορτάζ μας γνωρίζουμε πολύ καλά ότι υπαλλήλος έκανε έρευνα και φάκελο δεν βρήκε. Στο σημείο αυτό έδειξε έκπληξη και ζήτησε να μάθει την πηγή της πληροφόρησης μας, την οποία βέβαια δεν αποκαλύπτει.

Ενας φάκελος –

αναφέρει ότι ο υπηρεσιακός φάκελος του Γ. Δημητρόπουλου βρίσκεται στο αρχείο συνταξιοδοτηθέντων υπαλλήλων της υπηρεσίας και πως τα δικαιολογητικά συνταξιοδότησής του διαβιάστηκαν από αυτή την υπηρεσία στο ΓΛΚ.

Επειδή οι πληροφορίες από το ρεπορτάζ μας ήταν σίγουρες και επειδή κάθε άλλο παρά φυσιολογικό είναι το γεγονός να αναζητείται ένας «μη κινούμενος» φάκελος στο αρχείο και να βρίσκεται στο γραφείο ενός υπηρεσιακού παράγοντα και μάλιστα ημέρα Σάββατο (σημειώνουμε ότι την Παρασκευή η κ. Τσαγκανού δεν μας ανέφερε ότι τη Δευτέρα θα έφευγε σε άδεια), απευθυνθήκαμε με νέα αίτησή μας, προς τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής αυτή τη φορά, υπενθυμίζοντας ότι απάντηση για την ύπαρξη της διαπιστωτικής κατάστασης με την οποία παρελήφθησαν οι φάκελοι το 1987 δεν πήραμε, η δε απάντηση για την ύπαρξη του φακέλου στο αρχείο, σε σχέση με το ρεπορτάζ που κάναμε, μας προξενεί ισχυρές αμφιβολίες για το πότε «βρέθηκε» ο φά-

ντευση, όπως θα έκανε κάθε απροκατάληπτος άνθρωπος, ειδικά όταν έχουν περάσει τόσα χρόνια από το συμβάν.

Αυτή η εικόνα κέντρισε το δημοσιογραφικό ενδιαφέρον και αποφασίσαμε να ψάξουμε να δούμε ποιος είναι ο Γ. Δημητρόπουλος. Τόσα χρόνια στο ρεπορτάζ του υπουργείου Γεωργίας, αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε από εκεί. Να προσπαθήσουμε να αντλήσουμε πληροφορίες από το υπηρεσιακό του περιβάλλον. Ακούσαμε πολλά και διάφορα, τα οποία δεν μπορούμε να τα μεταφέρουμε εδώ, αφού οι συζητήσεις ήταν off the record. Κάποια στηγμή, όμως, μάθαμε κάτι που μας εξέπληξε: υπηρεσιακός φάκελος του Γ. Δημητρόπουλου δεν υπάρχει σύτε στην κεντρική υπηρεσία του υπουργείου Γεωργίας ούτε στην Περιφέρεια Αττικής, όπου μετατάχτηκε το 1997 (όπως και όλο το προσωπικό του δασαρχείου Πεντέλης, βάσει νόμου).

Στις 2.7.2004, απαντώντας σε σχετικό αίτημά μας, η Διεύθυνση Διοίκησης Μόνιμου Προσωπικού του υπουργείου Γεωργίας, μας ενημέρωσε ότι ο Γ. Δημητρόπουλος μετατάχτηκε στην Περιφέρεια Αττικής το 1997 και πως το προσωπικό μητρώο των υπαλλήλων διών των κλάδων του υπουργείου, που μετατάχτηκαν με τις διατάξεις του Ν.

αίτησή μας, πράγμα που δεν είχε γίνει στην κεντρική υπηρεσία του υπουργείου Γεωργίας. Μολονότι είχαμε παρακαλέσει θερμά να έχουμε σύντομα την απάντηση της Περιφέρειας, οι μέρες περνούσαν και απτάντηση δεν πάρναμε. Κάνοντας ρεπορτάζ πληροφορητήκαμε ότι ανατέθηκε σε υπαλλήλο της Περιφέρειας να ψάξει στο «ακίνητο» αρχείο, όπου φυλάσσονται οι υπηρεσιακοί φάκελοι και ο φάκελος Δημητρόπουλου δεν βρέθηκε. Θα έψαχναν αικόμα σε μια άλλη αποθήκη, μη τυχόν και είχε δει μενίει εκεί. Αυτό θα γινόταν την Πέμπτη 8.7.2004. Ουδέποτε δόθηκε εντολή να γίνει έρευνα σε γραφεία υπηρεσιακών παραγόντων, γιατί δεν θα μπορούσε να βρίσκεται εκεί ο φάκελος ενός υπαλλήλου που έχει συνταξιοδοτηθεί προ εξατίας. Αυτός θα βρισκόταν οπωδήποτε στο αρχείο που δεν κινείται.

Την επομένη, Παρασκευή 9.7.2004, επισκεπτήκαμε τα γραφεία της αρμόδιας Διεύθυνσης της Περιφέρειας και η διεύθυντρια μας παρέπεμψε στην τμηματάρχη κ. Τσαγκανού που έχει επιληφθεί του θέματος. Αυτό μας προξένησε εντύπωση, γιατί από το ρεπορτάζ γνωρίζαμε ότι με το θέμα ασχολούνταν άλλη υπαλλήλος. Η κ. Τσαγκανού, λοιπόν, ήταν ο δεύτερος υπηρεσιακός παράγοντας που μετατάχτηκε το 1997 που δεν κινείται.

Την επομένη, Παρασκευή 9.7.2004, επισκεπτήκαμε τα γραφεία της αρμόδιας Διεύθυνσης της Περιφέρειας και η διεύθυντρια μας παρέπεμψε στην τμηματάρχη κ. Τσαγκανού που έχει επιληφθεί του θέματος. Αυτό μας προξένησε εντύπωση, γιατί από το ρεπορτάζ γνωρίζαμε ότι με το θέμα ασχολούνταν άλλη υπαλλήλος. Η κ. Τσαγκανού, λοιπόν, ήταν ο δεύτερος υπηρεσιακός παράγοντας που μετατάχτηκε το 1997 που δεν κινείται.

κελος. Εξηγήσαμε εγγράφως στον γενικό γραμματέα ότι όλα όσα συνέβησαν τα θεωρούμε περιέργα και μη φυσιολογικά και του ζητήσαμε να διενεργήσει έρευνα καθώς και να μας χορηγήσει αντίγραφο του εγγράφου για τη συνταξιοδότηση Δημητρόπουλου, που έστειλε στο ΓΛΚ η Διεύθυνση Διοίκησης της Περιφέρειας, το οποίο η κ. Παναγιώτου προφορικά αρνήθηκε να μας χορηγήσει, με τη δικαιολογία ότι μόνο με εισαγγελική παραγγελία μπορεί να μας το δώσει, αλλά και αρνούμενη αυτή την απάντηση να μας τη δώσει γραπτά.

Εν αναμονή, λοιπόν, της απάντησης του γενικού γραμματέα της Περιφέρειας, δικαιούμαστε να αναφωτηθούμε: είναι φυσιολογικά όλα όσα συνέβησαν και προποντός ο χειρισμός από την αρμόδια Διεύθυνση της Περιφέρειας; Η δική μας απάντηση είναι όχι. Και επειδή έχουμε χρόνια στο ρεπορτάζ, μπορούμε να καταλάβουμε πολύ περισσότερα από αυτά που μπορούμε να γράψουμε. Τί τρέχει, λοιπόν, με τον φάκελο-φαντομά, που εξαφανίζεται και ανευρίσκεται ξαφνικά σε απίθανο μέρος; Αυτή η... περιέργη συμπεριφορά του φακέλου είναι ασύχετη από το πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται;

Γεράσιμος Λιόντος

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΩΝ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΞΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτητης - εκδοτης - διευθυντης: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

KONTRA

Μια δαρρά- λέα φωνή

Ευχάριστη έκπληξη στους ζοφερούς καιρούς που ζόύμε το άρδρο του καθηγητή Κώστα Μπέη στην «Ελευθεροτυπία» της 7.7.04. Γιατί πρόερχεται από έναν άνθρωπο που ούτε δήλωσε αντικαπιταλιστής ούτε έδρασε ως τέτοιος. Οπαδός της αστικής δημοκρατίας ήταν και είναι από